

THE NEW CRF PROGRESSIVE UNION

L. P. HALL, NELLORE.

FREE READING ROOM & LIBRARIES.

నామాయ చగమూన సమాజము

No.

The Nellore Progressive Union

కెల్మింగ్ వ్యవస్థ సమావేశము, నెల్మింగ్.

శ్రీ తిక్కన గ్రంథాలయము.

వేంకటరాయశాస్త్రి సంస్కృత గ్రంథాలయము.

THE CORONATION LIBRARY

3-170-43 Grant - 1000
Grant App. ಗರಿಷ್ಠ 1000 ರೂ.

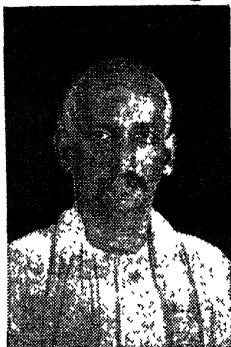
L. P. Hall Nellore.

డాక్టర్ పట్టాభి ①

రచయిత:-

మల్లాది

20/11-3

ప్రకీర్తన :

కొండపల్లి వీరవేంకయ్య అండ్ సన్స్

బుక్సెల్లర్స్ అండ్ పబ్లిషర్స్

రాజమండ్రి.

డాక్టర్ పట్టాభి.

(జీ వి త చ రి త్ర.)

ర చ యి త:

No.

The Nellore Progressive Union.

నెల్లూరు వర్తమాన సమాజము, నెల్లూరు.

శ్రీ తిక్కన గ్రంథాలయము.

చేంకటరాయశాస్త్రి సంస్కృత గ్రంథాలయము

THE CORONATION LIBRARY

శ్రీ _____

_____ గారిచే సహాకృతము

L. P. Hall Nellore.

1945.

కాపీరైటు

వెల 0-8-0

ప్రతులు: 1000.

డి. 15—4—1946.

శ్రీశారదామధ్రిణాలయము,
భట్లవిల్లి, అమలాపురంతాలూకా,
తూర్పుగోదావరిజిల్లా.

య. జ. 81.

తొలి పల్లము.

అంధమహాశయూరా!

నేడు భారతదేశమం దేదిశకు తల దిప్పినను రాజకీయ
వాతానరణము సర్వతోముఖముగ విస్తరిల్లి భారతప్రజానీక
మును నిరంతర మాశ్చర్యమగ్నమానసులఁ జేయుచు నీవిశాల
భారతసామ్రాజ్యమహావృక్షము నుట్టూత లూగించుచున్నది.
ఆతరువరంబు తనశాఖాహస్తంబులను నల్వంకలకు సాచి యం
దందు నిరూపింపదగు నంగుళియంబు లను నుపశాఖలచే నొక
వంక సంపూర్ణస్వరాజ్యవాంఛాలతను, వేరొక వంక ప్రత్యేకాం
ధిరాష్ట్రనిర్మాణకాంక్షావేశలతను, మరొకవంక హిందూ
ముస్లిమ్సమ్మేళావశ్యకతాలతను, ఇంకొక వంక జాతీయమహా
సాధమునకు గీటురాయి యనందగు నిర్మాణకార్యక్రమకలాప
లతను దనవైపునకు దిద్దివ్పకొనఁజూచుచు నేవంకకును బోలేక
గిర గిర దిరుగుచున్నది.

నల్వదిగోట్ల భారతీయులలో నేకొందఱో దక్క తక్కిన
వారంద రాశాఖోపశాఖలఁ బట్టుకొని యనుసరించుచు నల్లాడు
చున్నారు. అందు లెక్కించి, చూచిన నాంధ్రులు రెండు
గోట్లకు పైబడి కన్పట్టుచున్నారు. అచ్చటకూడ నొకరి నొకరు
కలిసికొనజాలక గన్నీటిసైగలతో ఆకలిమంటలతో కొందరును
అధికలాభాలతో, అత్యాశాపూరితహృదయాలతో గొంద

ఋను, కల్పలతాసమృశం బగు సమృహభూజమును రెండింటి క్రింద దెగనరికినగానిముక్తి లేదను నల్లకల్లోలమున గొందరును జాతీయసమరాంగణమహాప్రసాదముచుండి యనంతసుఖంబు నందుచు నానందనాంద్రపీచికల కేలుచు తాత్కాలికసుఖ భోగలాలసులై వెలికి రానిష్టపడని తోడిసోదరుల నీవలకు బల వంతముగ లాగయత్నించుచు గొందరును, ప్రభుత్వసిర్బంధ మున స్వరాజ్యతారకమంత్రజపపునశ్చరణదీక్షోతత్పరత నున్న తోడిసోదరుల విముక్తికై యష్టకష్టముల బడుచు కొందఱును పలుబాములకు గురియగుచున్నారని యాంధ్రులెఱుంగని విషయము కాదు.

ఏది యెట్లున్నను కపటప్రజాస్వామికప్రభుత్వనాటకము నందు ప్రధాన, అప్రధానపాత్రలను స్వార్థపరత్వమున యథోచితముగ నిర్వహించు దురభిమానపూరితహృదయులైన భారతీయులే కొందఱు పదవీవ్యామోహతత్పరతను, పాశ్చాత్య నాగరికతావేశసేబద్ధితమైన బుద్ధిలేశమునను, ఆ బూటకపునాటకమున తాటోటులు పల్కుచు, ప్రహసనపు శేకాంకనాటికల మధ్యమధ్య నాడుచు మానవప్రపంచకమునకే మానహాని గల్గించుచున్నారు. ధర్మ మధర్మముగను, సత్యమసత్యముగను నిరూపింపజాలు వికృతమనీషాధురంధరులు స్వార్థపరత్వమున జగన్నాటకసూత్రధారు డొక ఁనాడని నిరూపణజేయ ననమర్దులై తొక్కిటలాడుచున్నారు. వీరి తొరతొక్కిడిచేసత్య మార్గాన్వేషణమున మానప్రాణముల నైన వెచ్చించు సాహసముగల ధీశాలురు పలువెతల బొందుచున్నారు.

(5)

అట్టవారిలో నీవిశాలాంధ్రమున వేల్పు ఓటికైన నెదు
రీదజాలు గంభీరహృదయులు, సర్వసంగపరిత్యాగులైన వరిద్ర
నారాయణులు, త్యాగధనులు, పవిత్రశీలురు, ఉదారహృద
యులు మాతృదాస్యవిమోచనాభారదురంధరులు పలువురు
గలరు. వారిలో నొకడు బృహస్పతితో డీకొని వాక్కలహము
మహాశాంతముగ జరుగగల విద్యాశిరోమణియు, మహాకడు
సప్తసముద్రముల వలీలదాటగలప్రజ్ఞాచతురుడు, రాష్ట్రపతు
లనైన తాష్ట్రములుగ నెంచి ఈసడింపగల మేధావియు,
ప్రపంచమందలి జీవకోటిసంతను తనసనామృతముచే నొక్క
తాటికేకు ఉపన్యాసవాగ్ధురీవేగమున నాకర్షింపగల మహా
వక్తయు నిట్లే తెలుగుసోదరులు ఆంధ్రాకాశమున మిణుకు
మిణుకుమను నాశాజ్యోతుల నింపి యాంధ్రమాతను బంగారు
పల్లకిపై నెక్కించి యిటు రాయలసీమను అటు చాళుక్యసీమను
నర్ధనిమేషమున చంగంగిభావమును పెంపొందించి యాం
ధ్రాన్నత్యమును

“బ్రతికి చెడినట్టి ప్రాగ్గౌరవప్రపత్తు
లూరి కే పోవు తల్లి! యెవ్వార్కైన”

అను చాటూక్తి చలోక్తులతో తెనుంగుసీమను నింప
గలట్టి రాజకీయవిజ్ఞానులును విద్యావేషిష్యమున ప్రాచ్యప్రతీచీ
ఖండముల పేరెన్నికగన్న యాంధ్రమాత బిడ్డలలో నందఱు
సృష్టికర్తనుగూడ సార్థికజీవితమున తలదన్నిన పవిత్రమూర్తు

లును నున్నారు, అందుచే నట్టి మహాసీయుల జీవితచరిత్రము
 లను మాతృభాషలో వెలువరించు దలంపున సింహావలోకన
 మొనర్పగనే యెటనుండియో మాదృష్టిపథమున నొక తెనుగు
 నాయకుడు కారాగారవాతాయశమునకు పునాదిరాయి యన
 నగినట్లు కాలముం గడపిన దేశసేవాధురంధరుడు సామ్రాజ్య
 రించినాడు. అతడే కృష్ణామండలమున నేడు దిగంతవిశ్రాంతి
 నొందిన పట్టాభి. ఇట్టివారిజీవితచరిత్రము నాంధ్రబాలుకు కీర్తి
 పంకితులు, ఉపన్యాసకులు, వారు వీరననేల జగమంతయు
 చేతబట్టి తలలూచి యమందానందసంతోషభారమును పొందు
 దురను నుదారభావముతో నింతదనుక వెల్లడించిన తెనుగు
 నాయకుల చరిత్రములకంటె సుత్తమపథమున కేవలము రాజ
 కీయవేత్తలైనవారి చరిత్రములను వ్రాయించి ప్రచురింప నమ
 కట్టి దీని నాటవజాతిరత్నముగ బ్రచురించితిమి. ఆంధ్రసోదరు
 లింకను యెంగిలిభాషలను విడనాడి సత్వరాంధ్రరాష్ట్రనిర్మాణ
 యత్నమును సిద్ధింపజేయు ఘంటాపథమును నిర్మించుకొం
 మనుగాత.

ఇట్లు,

ర చ యి త.

డి ప క మ చీ క

‘నుతలపూరితంబు లగు

నూతులు నూజిటికంటె నూనృత

ప్రత! యొక బావి మేలు; మఱి

బావులు నూరిటికంటె నొక్క న

త్కృతు వది మేలు; తత్కృతుశ

తంబునకంటె సుతుండు మేలు; త

త్సృతశతకంబు కంటె నొక

సూనృతవాక్యము మేలు; చూడఁగన్’

ఈయమృతోపమానమైన పదగుచ్ఛ మీనాటి కించు
మించుగా తొమ్మిదినందలయేండ్ల క్రిందట నొక నరస్వతీ
పుత్తుఁడు తనయగుభవమనెడు బంగారుశిలాఫలకమున చిత్రం
చి భరతఖండమందలి భాగ్యసీమలలో నొక్కటియగు తెనుగు
సీమ నెన్నుదుట నల్వంకలకు గానవచ్చుపగిది భారతకథావీధి
లోని తొలిప్రాంగణమున వేలొడగట్టి తనపాంక్షిగరిమ యను
మెఱుంగురవ్వ దిద్ది యేనాటికిని మాలిన్యము నొందకుండ, తన
యశశ్చంద్రికయను తెఱ నొకమాదిరిగ గప్పి క్రిందికి జార
కుండ తనసాహితీపాంకమును బోటువెట్టి, యన్యు లెవ్వ రప
హరింపకుండ దన కవితాపుత్రికను కాపువెట్టి, యంతతో విర
మింప లేక తత్ప్రాంతప్రదేశములందును, పరిసరములందునుతన

సహచరుల నిర్వరను పహారా నిలిపి మఱొక్కమా రాచిత్రమును బూజు దులిపి, సుస్థిరత నిశ్చయించి భావికాలమునకూడ నెట్టియవోధము గలుగకుండ తత్పర్యమున శిలాశాసనములను భటులనునిల్పి యమృతధారాప్రళంబగు తనహస్తంబు నెత్తి తేనె చినుకుల చిలికి గగనవీధి కెగసినాడు. నేటికిని యా ఫలకము తెనుగుసీమనల్లిక్కులకు గన్నట్టుచు నాంధ్రపుత్రులను మార్వ సాగరవీచికల ముంచుచునే యున్నది.

కాని యా మహనీయుని యాశీర్వాదప్రభావమో, ఆంధ్రమాత చేసిన పూజాఫలమో, ఆంధ్రుల ప్రాచీనపు డెన్నత్యముం దెలుపు జయచతాకచిహ్నమో, చెప్పలేముగాని యాంధ్రక్షేత్రమున ప్రతికాలమందును, పుణ్యధనులు, పవిత్ర జీవనులు, త్యాగమూర్తులు, ఉదారస్వభావులు, ధన్యచరిత్రులు పరమపతివ్రతాలలామలు, వీరాగ్రేసరులు, భక్తశిఖామణులు, మహావిద్వాంసులు, నూతనమితకర్తలు, నవీనశకకారులు, సవ నవోన్మేషప్రతిభావంతులు, కర్మయోగులు, త్యాగధనులు, పుట్టి తమ జీవితములను ఆంధ్రభాషాసేవకో, ఆంధ్రదేశసేవకో ధారపోయుచునే యున్నారు.

అందు గొందరు కేవలజగజ్జేగీయమానయశోవిశాలురై సారస్వతక్షేత్రమున నవీనబీజములను నాటి వాటిని తనరసనామృతముచే బోదిచేసి పోషించి కీర్తివల్లికల దళదిశలకు బ్రాకించి శుక్తిముక్తామణులఁ బండించి యాంధ్రసోదరుల కందిచ్చువారు గలరు.

మఱికొందరు కేవల వీరాగ్రగణ్యులై తమ భీమబల ప్రతాపమును విదేశీయులకు కూడ చవిఁ జూపించి ఖండఖండంతరముల సువర్ణహారతుల నందుకొనిన వారున్నారు. వేఱు కొందరు తమ జీవితములను, ప్రాణములను దేశమాతకే యర్పించి దేశసేవానిమగ్నులై తోడి యాంధ్రుల మన్ననల నొందినవారున్నారు. వారి సందఱను బేర్కొని వారి కార్య కలాపముల నిట వ్రాక్కుచుట్ట ప్రస్తుతాంశకథనమునకు విరుద్ధమేమో?

నేటి తెనుగుసీమలో విశ్వజగత్తునకు విజ్ఞానఫలదం బని వేదకల్పకము బుట్టిన యాలవాలమని, సంకల్పమాత్రంబుననే సృష్టికేఁ బ్రతిసృష్టి సలిపిన యార్ష సంతతుల ప్రాచీనప్రతిభను నిలబెట్టగల శక్తివంతులున్నారని, సత్యమును, అహింసను, రక్షింప దీక్షవహించిన తమపూర్వీకుల ప్రకృతిధర్మలక్షణుష్కింపలేదని, తెనుగుతల్లి కాండీరవీరులను గన్న వీరమాత యని, శంకరుఁడు, రామానుజుఁడు, మధ్వాచార్యుఁడు మొదలగు మత కర్తల యాశయములు కుంగి, కృశించి జీర్ణములు కాలేదని ఋజువు చేయగల మేధావంతులు, సదాచారసంపన్నులు, త్యాగధనులు, పలువురున్నారు. వారిలో రాజకీయప్రాంగణమున తెనుగుపతాకమును కేల గీలించి నిలిచి యాంధ్రీమాతకును, భరతమాతకును జయజయధ్వానంబుల సలుపు ధీరులు కొందఱున్నారు. తెనుగుగడ్డసజీవమై యున్నది. తెనుగుమాగాణి.

ఊపరక్షేత్రము కాదు. తెనుగుబిడ్డ తేజస్సంపన్నుడే గాని దీనుడు కాదు. తెనుగురక్త మిహనాడు అహింసాపథమున బడి జీరలు వారినది. ఆంధ్రమాత తన యనుంగుబిడ్డలు కూర్చిన తూగు టుయ్యాలలో నూగులాడి వాడవాడలనూరేగి శాతమి కృష్ణవేణీతుంగభద్రాదిపావనోదకముల దానమాడి యాంధ్ర విష్ణువర్ధనుని జేజేలందుకొనుచు నుత్సాహవతియై నిజాలయంబున జేరి తన గారాబుబిడ్డల కాంధ్రసుధను పంచిపెట్టి ఆంధ్ర విశ్వతల్పంబున సరియైన సరిహద్దుల గట్టుకొని తన ముద్దుబిడ్డలతో మురిపెంపులాడుచు యాంధ్రరమణీలలామ సువర్ణహారతుల నందు రోజు రానున్నదని యఖిలావని కెరింగింప నల్పంకలకు దన పుత్రరత్నముల నన్యూపదేశంబున పయనమంపినట్లు నమ్మదగిన వార్తాస్రవంతలు జన్మించినవని చాటు దేవదూత లో యన నాంధ్రలోకమున సర్వతోముఖముగ సంస్తవనీయులైన యాంధ్రపుత్రు లున్నారు. అందొక్కని జీవితమునే మన మిపుడు పరింపనున్నాము. అతడు భోగరాజు కాకపోయినను భోగరాజు ఆంధ్రమకుటముతో పట్టాభిషిక్తుడు కాలేదుగాని యతడు పట్టాభి.

జననము.

‘ద్యుమాని పద్మాకరము వికచముగఁ జేయు
కుముదహర్షంబు గావించు సమృతసూతి

అర్థితుడు గాక జల మిచ్చు సంబుధుడు
సజ్జనులు దారె పరహితాచరణముతులు'

పట్టాభిషేతారామయ్య 1840 ప్రాంతమున నాటికి కృష్ణామండలముగను నేను పశ్చిమగోదావరిమండలముగను వ్యవహరింపబడు ఏలూరుతాలూకాలోని యొక పల్లెటిగ్రామ మగు 'గుండుగొనలు' లో జన్మించెను. ఇంటిపేరు భోగరాజు వారు ఆంధ్రనియోగిబ్రాహ్మణులు వీరిపూర్వీకులు గ్రామసేవా తత్పరత గ్రామకరణములుగ నుండువారు. వీరి జనకులాగ్రామ మునకు కరణము. సామాన్యగృహస్థు. ధనవంతుడు గాడు. ఆనాడు గ్రామకరణమన్న నేటివలె నొక స్త్రీచిన్న వ్రవ్వోగిగ నెంచువారు కారు. అప్పటికరణాలకు గ్రామలెక్కలు రాయ డంమాత్రమేకాదు. వారిలో గొన్నిచోట్ల మహోద్దండులుండు వారు. ఆపలుకుబడి, ఆపరిపాలనాదక్షత, ఆవితరణము, ఔదార్యము, ధర్మనిర్వహణము నేటి కరణాలలో పూజ్యము.

ఆకాలములో నొక్కొక్క గ్రామకరణము ధనవంతు డు కాకపోయినా బొత్తిగా నిరుపేదవాడై నా గ్రామంలో వచ్చే తగవులను పరిష్కరించడంలోను గ్రామంలోకి వచ్చిన అన్ని రకాల అతిధ్యభ్యాగతుల నాడరించడంలోను, పండితులుగాని కవులుగాని యెవరేనా సంచారంవస్తే గ్రామంలోవుండే పెద్దల నందర్నీ పోగుచేసి తృణమో, కణమో ముట్టజెప్పి పంపడం లోను ఒక టేమిటి ఆగ్రామానికి అన్నివిధాలా నాయకుడు,

పాలకుడునై సమస్త కార్యభారాన్ని సర్దుకొనడంలోను కరణానిదే ఆధిపత్యం. చాలామంది గ్రామకరణాలు కృత్రిమీకరణం చేసినట్లు తెలియవస్తోంది. పట్టాభితండ్రి ఆగ్రామకరణంహోదాలోనే వుండి గ్రామంలో అందరిచేతా మంచివాడని, శాంతమూర్తని, దాతయనికూడా పేరుదెచ్చుకొన్నాడు. ఇప్పటికీ వారిదాయూదులు కొందఱాగ్రామంలో వున్నారు. వారున్న దాతలుగానే పరిగణింపబడుతున్నారు. పట్టాభి అట్టి పేదకుటుంబంలోనే జన్మించాడు. అయితే యతని భావికాలపు ఔన్నత్యం పసితనంలోనే బాటలు వేసుకోవడం మొదలెట్టింది. అదేమి యాచారమో కాని ముచ్చందు మహాపురుషుడని పించుకోదగ్గవాడల్లా బహుపేదకుటుంబంలోనే చాలామంది జన్మించటం మనం ఎరుగుదుము. పట్టాభిని కూడా ఆజాబితాలోనే వాగ్దాము.

విద్యాభ్యాసము-పరిణామము.

‘వరకృప భృత్యులయందు నిజ

వర్గమునం దనుకూలవృత్తి కా

పురుషులయందు శాశ్వతమును

బుద్ధులయం దనురక్తి దాల్చి స

ద్గురువులయందు శౌరవము

కోవిదులయందు నయంబు రాజులం

దరిజనులందు శౌర్యము మృ
 గాక్షులయందు ప్రగల్భభావ మీ
 వరుస గళాప్రవీణులగు
 వారలయందు వసించు లోకముల్

పట్టాభికి 5 వ యేడు రాగానే తండ్రి పాఠశాల కంప
 డం మొదలెట్టాడు. చురుకైనవాడు, మేధావంతుడు అవడం
 చేత రెండేండ్లుదాటేసరికి గ్రామవిద్యాలయంలో నతనికి చదువు
 పూర్తయింది. వైనచదువు చెప్పించాలి. అక్కడికి దగ్గరగా
 వున్న యేలూరు పంపిస్తే పసిపిల్లవా డొక్కడూ వుండగలడా?
 అక్కడెన్ని చూచుగోవాలి? పోనీ తనుగూడా కుటుంబంతో
 అక్కడే మకాంబెడితే? గడిచే ఎత్తులేదు. అందుచేత కుమా
 రుడు చదువుమీద చూపే శ్రద్ధను ఆతనిలోనిగూఢమై యుండే
 చురుకుదనాన్నీ, చాకచక్యాన్నీ ఆయనచూచి సాహసించి
 యేలూరు హైస్కూల్లో ప్రవేశపెట్టాడు.

పట్టాభి మంచిమాటకారి. ఒకడిజోలీ సొంటీ అక్కర
 లేదు. తనచదువేమో తానేమో? అంతే. చాలా పొదుపరి
 అతనికి రెండే చొక్కాలు, రెండే దోవతులు, రెండే ఖండు
 వాలు ఉండేవి. ఒకజత తీరుబాటు సమయంగో వ్రతికి ఆరేసు
 కొని ఒకజత కట్టుకొని బళ్ళోకి పొయ్యేవాడు. ఇప్పటికొందరి
 విద్యార్థుల్లాగ తమవారుపంపే డబ్బు అల్లరి చిల్లరిగా ఖర్చు

పెట్టేసి ధూమ్రదండాలు, కారాకిళ్ళీలు అలవాటు చేసుకొని పరీక్షలో దండయాత్రలు కొట్టే రకంగాడు. ఏటేటా పరీక్షల్లో ప్రతీక్షాసులోనూ శస్త్రమార్కు తెచ్చుకుంటూ విద్యాధికారుల వల్ల యితరులవల్లా డబ్బును, పుస్తకాలనూ బహుమతులు పొందుతూ తనకు వచ్చిన డబ్బును కూడ బెట్టుకుంటూ 1894లో మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షలో కృతార్థుడైనాడు.

అతడగర్బశ్రీమంతుడు కాకపోయినా బాల్యమునుండి తెలివితేటలవల్ల స్వయంపరిశ్రమవలన శ్రద్ధవలన అభివృద్ధి లోనికి వచ్చినాడు. ఇప్పుడు కాలేజీలో చదవాలి. తాను కూడ బెట్టుకొన్న డబ్బుతోనూ తండ్రిపంపే స్వల్పధనంతోను ధైర్యము న్నెడతగాచేసుకొని బందరునోబుల్ కాలేజీలో ప్రవేశించాడు. ఆసమయంలో నోబుల్ కాలేజీలో బ్రహ్మమతాచార్యుడు, పరోపకారపాఠి యిడూ, మహావక్త్ర ఆయన బ్రహ్మర్షి సర్. ఆర్ వెంకటరత్నంనాయుడుగారు బ్రాహ్మనాచార్యుడు. పట్టాభిలో ప్రతిఫలిస్తూన్న వినయవివేకసంపదను, భావిప్రతిభను ఆయన గురుతించి యభిమానం చూపడం మొదలుపెట్టా డితడిమీద, సదయహృదయుడు, విద్యార్థులను పితృవాత్సల్యంతో లాలించే వాడూ అయిన నాయుడుగారిచే పట్టాభి ఆకర్షింపబడి ఆయన కభిమానపాత్రుడైనాడు. నాయుడుగారు విద్యకీ విజ్ఞానానికీ వినయమునకూ యిచ్చేటంతవిలువను విత్తమున కిచ్చేప్రకృతి కల వాడు కాడనే విషయం తెలుగులో కానికి తేటల్లమే. ఆయన

గురుత్వము పట్టాభికి చక్కని విజ్ఞానసంపత్తిని, సమయజ్ఞతను, సరసవాచాలత్వాన్ని ఉదారమతాభిప్రాయాలని సమకూర్చింది. అవి కారణంగా పట్టాభి నోబుల్ కాలేజీలో వేతనం చెల్లింపనక్కర లేకపోయింది. అచట విద్యార్థిబృందంలో జరిగే డిబేటింగులలో తనయసామాన్యమైన బుద్ధికుశలతను, వాక్పాండిత్యమును చూపి ప్రతిభావంతుడనే పేరుపొంది 1896 లో యస్. ఏ. పరీక్షలో మొదటివాడుగా నెగ్గాడు? అట్టివానికి ఏదీ కొరత రాదుగదా? పట్టాభిప్రజ్ఞకు కాలేజీలో నాయకుగారి యింటి వద్ద జననీజనకులు మహదానందం పొండట మల్లావుంచి నోబుల్ కాలేజీస్థాపకులు అతనివల్ల తమకాలేజీకి పేరువచ్చినందుకు ఎంతో కులికినారు. అయితే ఆకాలేజీలో ఉండగానే అయాచితంగా అసంకల్పంగా అప్రయత్నంగా ఆమేధాశాలికి శింగరాజు సుబ్బాణావు పంతులుగారి విద్యార్థి వేతనం లభించింది. దానితో ముందుచదువు బాగా సాగడానికి అవకాశ మేర్పడింది.

అందుచే పట్టాభి యావేతనంతో చెన్నపురికేగి యచటి క్రైస్తవకళాశాలలో బి. యే. తరగతిలో ప్రవేశించి చదువు ఆరంభించినాడు. అక్కడకూడా విద్యార్థిమండలంలో నేమి అధ్యాపకవర్గంలోనేమి కొలదికాలంలో పట్టాభి మంచిపేరు సంపాదించాడు. ఈనాడు ప్రభుత్వోద్యోగాలలోను దేశంలోను ప్రతిభావంతులని పేరొంది ఉన్నతోద్యోగులైయున్నచాలా

మంది పెద్దలతని కచ్చట సహాధ్యాయులుగా వుండేవారు మద్రాసులో పట్టాభి యేవిధమైన సభలు జరిగిన హాజరౌతూ అవకాశం దొరకితే తానుకూడా మాట్లాడుతూ వక్త అని పించుకున్నాడు. ఎప్పుడూ స్కూలువున్నకాలే ముందేకొను ని కునికిపాట్లువడే నేటివిద్యార్థులలో కొందరివలెగాక నిరంతరము దేశీయార్థి కాభివృద్ధికి విజ్ఞానదోహదానికి ఉపకరించే శాస్త్రగ్రంథాలు రాజకీయగ్రంథాలు, పారిశ్రామికాది వివిధవిషయికగ్రంథాలనూ చదువుతూ వుండేవాడు. అందువల్ల నే ఏవిషయంమీదనైనా ఘంటలకొద్దీ మాటలాడగల ప్రజ్ఞాఖానుశ్యం అలవడింది. అతడిచూపు యెప్పుడూ ముందుకే వుండేది. కాలేజీవిద్య పూర్తి కావడంతోనే పైన యేం చదువుదామా అనే ఆలోచన చేసేవాడు. ఏవిధంగా దేశసేవ మనం చెయ్యగలము! మన తెలివితేటలు, చదివిన చదువు స్వార్థానిక్కాక దేశానికే ఉపయోగపడాలి. అనే పూహ అతనిబుట్టలో నిరంతరం అనేకవిధాలుగా తిరుగుతూ వుండేది. భవిష్యత్తు యిలా వుంటుందని యెవడుచెప్పగలడు.

3

వి వా హ ము

“ఇంచుక ముద్దు లేనగవు

లింపగు నవ్యవిలాససూక్తుల

భ్యంచితలోలదృష్టియు న

వారుణపల్ల వమండలంబు ని

ర్షించు సలీలయానములు

మేలుగ యశానసలస్మితోడ న

ర్షించు మృగాక్షీచండము ల

తిప్పమదంబు ఘటింపజాలదే,

తూర్పుగోదావరీమండలానికి మకుటాయమానంబైన కాకినాడలో ఏకాలంలోనూకూడాన్యాయవాదవృత్తిలో అందె వేసిన చేతులుంటున్నాయి. గంజాం వెంకటరత్నం పంతులు గారు. అనే న్యాయవాదప్రముఖుడు కాకినాడలో ప్రఖ్యాతి నొందిన ప్రజానాయకుడు శక్తివంతుడైన న్యాయవాది. రైతులవిషయంలో అనేకవిధాలుగా పాటుపడే పరోపకారి. అనేకప్రజాహితకార్యాలలో ఉత్సాహాన్ని, అభిలాషను ప్రజాపనిచేసే ధార్మికుడు. న్యాయంగా ఆర్జన చేసేవాడు. చాలి నంత ధన ముంది. ఇంకా ఆర్జన చేస్తున్నాడు. ఆయనకు పెండ్లి యీడు కొచ్చిన కుమారీమణి ఉంది. పంతులుగారి కామె యేకైకపుత్రిక. పుత్రసంతానం లేదు. ఆకారణంచేత నరా స్వేషణార్థం దేశమంతా గాలించాడు. లభ్యంకాలేదు.

కుమార్తెకు పెళ్ళి చేసితీరాలి. తగిన వరు డెక్కడా లభింపలేదు. ఆయనలోటు ఎంతమాత్రము లేదు. పరుడున్నా డని తెలిసిన చోటికల్లా వెళ్ళాడు. ఆయన మనోనిశ్చయమేమి టంటే వరుడు విద్యానంబుడై యుండాల్సి, కురూపి కాకుండా

వుంటే చాలు. ధనవంతుడు కాకపోయినా సరే. | ఈ కాలంలో ఆడపిల్లలకు పెళ్ళిల్లు చేయవలసిన తండ్రిలు పడే కష్టాలు అతీతం. పంతులుగారు తిరిగిన చోట్లలో ఏదో వంకర గోచరిస్తూనే వుండేది. తగినంత భూపసతివుంటే సాంప్రదాయం మంచిదిగా కనబడకపోవడం, ఈరెండూ వుంటే గోత్ర మొక్కటవడం, అదీబాగావుంటే వరుడు నిశాసేదారు కావడం, విద్యావినుగుణాలతో వెలసివుంటే యంగవైకల్యం, ఇవన్నీవున్నచోటకెడితే అరలకారంవరకూ కట్నం ఆశించేవాడు కావడం ఈపరిస్థితులన్నీ జూచి విసిగిపోతున్నాడు.

ఇక నిల్లా వ్యవహారం కాదని తెలుగుదేశంలో వున్న కళాశాలలమీద దృష్టినిగుడించి అన్నీ కలియజూచాడు. లాభం లేకపోయింది. మద్రాసుప్రయాణం గట్టి, అధికారులతో మాటలాడి తెలుగువిద్యార్థుల లీస్తుతీసుకొన్నాడు. అన్నికాలేజీలు అయిపోయినాయి. క్రైస్తవకళాశాల ఒక్కటే మిగిలివుంది. అక్కడకు వచ్చి సమాచారం వాకపు చేశాడు. ఆకాలేజీలో వుండే తెలుగువిద్యార్థులలో రూపంలోను, చురుకుతనంలోను సద్వర్తనలోను, విద్యాప్రతిభలోను, దిట్టయైన పట్టాభికి యచటి ప్రిన్సిపాలుసలహామీద పిల్లనియ్యడానికి నిశ్చయించి ఆవార్తను వరుస తలదంపులకు తెలిపినాడు. పంతులుగారు సదనద్వివేకము, వ్యవహారదక్షత కలవాడు కావడంచేత ధనవంతునికి తలయొగ్గక విత్తహీనుడైనా 'విద్యావినయసంపన్నే' అని శాస్త్రంకాబట్టి ఇతడే తనకూతురుకు తగినవాడని నిర్ణయించు

కున్నాడు. ఈసంబంధాన్ని నిశ్చయించుకుంటుంటే బంధులొక మంతా ఆయన తెలివికి, నిర్ణయానికి ఆశించించింది. వధువు మాట చెప్పాలా?

వివాహం చాలవైభవంగా జరిగింది. వెంకటరత్నంగా రు పితాపురంమహారాజావారి కడకు కావడంచేత రాజావారి యేనుగును తెప్పించి యంబారీమీద వధూవరుల నెక్కించి కాకినాడవీధులలో ఊరేగింపు టుత్సనం జరిపించాడు. ఆనాటి నుంచి యతణ్ణి గృహలక్ష్మితో బాటు భాగ్యలక్ష్మికూడావరించింది. రోజులు తిరగబడ్డాయి. పట్టాభి బీదవాడై తేనేమి అదృష్ట వంతు డయ్యాడు. వంతులుగారు నీయిష్టమువచ్చిన యే ఉన్న తవిద్యకైనా నేను డబ్బిస్తాను. చదవమనడంచేత బి. ఏ. పరీక్షలో కృతార్థుడు కావడంతోటే అక్కడే యం. బి.బి. యస్ పరీక్షకు చదవ నారంభించాడు.

బుద్ధిమంతులకు సాధ్యంకాని దేదీ వుండదని ఘంటా పథంగా చెప్పవచ్చునుగదా! అలాటప్పు డీలాకాయి లోకాయి పరీక్ష ఓలెక్కా? 1921 లో ఉన్నతవైద్యవిద్యాపట్టభద్రు డయ్యాడు. మేధావంతునిబుట్టు యేవిషయంలోనైనా ప్రత్యేక ప్రాభవాన్ని చూపుతోనే వుంటుంది. ఆరోజుల్లో ఉన్నతవై ద్యవిద్యాపట్టభద్రులలో పట్టాభి యతీతమైన శక్తివంతుడని కొలదికాలంలోనే పేరుసంపాదించాడు. వైద్యవృత్తికిముఖ్యంగ

వృండవలసినది రోగనిదానం. రోగనిర్మయం చెయ్యలేనివాడి దగ్గర యెన్నిమందులున్నా పరికరాలున్నా ఏమిప్రయోజనంలేదు. ఆవిషయంలోను, ఔషధనిర్మయంలోను ఉద్దండుడని పేరుపడ్డాడు.

౪

వృత్తి—ప్రజా సేవ.

‘అతనికి వార్షికుల్య యగు

నగ్నిజలం బగు మేరుశైల మం

చితశిలలీల నుండు మద

సింహము జింక తెఱంగుఁ దాల్చుఁ గో

పితఘణిపూలదండ యగు

భీష్మవిషంబు సుధారసం బగున్

క్షీతి జనసమ్మతం మగు ను

లీల మ దెవ్వనియందు శోభిల్నున్’

మనదేశంలో 20 శతాబ్దంలో వైద్యవృత్తిలో నుండే వా రెక్కడ చూచినా తండ్రోపతండాలుగా కనుపిస్తారు. అయితే వీరందరికీ యీవృత్తివల్ల పొట్టగడుస్తోందని చెప్పలేము కేవలం వైద్యం చెయ్యడంలో ప్రజ్ఞగలవానికే రాబడి వస్తోందని చెప్పలేము. ఒక వైద్యుడికి వచ్చిన మందుల బంగీలు

అన్నీ తిరిగి స్వస్థలమే చేరుకుంటాయిట. మరోవైద్యుడు గచ్చాకుబుచ్చాకు మందులిస్తే లక్షలు గడిస్తాట్ట. ఈవృత్తికి పెట్టుబడి పెట్టి వృత్తే మానుకున్నవారూ వున్నారట. ఈవృత్తిలో కొందరికి నాచేతిమాత్రా నైకుంతమాత్రా అకేపాట వారి బోర్డు మీదో మొహంమీదో వ్రాసే ఉంటుందట. కొందరు సంచీలో గల్లుమంటే యింట్లో గొల్లుమనిపిస్తారట. అందుకనే వైద్యునికి చేతి చలవ ఉండాలంటారు. వైద్యుల్లో కొందరు రోగికి పెట్టుబడికూడా పెడతారు. కొందరు రోగినిచూడ్డానికి నడిచేవస్తారు. మఱికొందరు రోగిని చూడ్డానికిరిత్యోలోవస్తారు. మఱికొందరు డాబుగా జక్క పిలవండి అంటారు. ఇదివరకే గడించినవాడే యిద్దరుకాంపొండర్లతోను కారుమీద వసాడు.

మనపట్టాభి కిల్లాటి ఆడంబరాలు లేవు. అపవాదలు లేవు. ఆదినుంచి రోగనిదానం బాగా తెలిసినవాడనీ, ఫీజు కూడా సరసంగానే వుంటుందనీ కటువుమనిషిగాడని పేరు పడడంచేత వృత్తికూడా చాలాసాఫీగా నడవ నారంభించింది. ఎక్కడ వుచ్చుకోవాలో ఎక్కడ మానెయ్యాలో ఏసమయంలో గుంజాలో ఏసమయంలో చేవొడలాలో ఎప్పుడుబిగబట్టాలో బాగా ఎరిగి మసిలేవాడు. వృత్తిలో సమర్థుడైనట్టె సంపాదనలోకూడా సమర్థుడే. ఆదినుండీ పొదుపు అతడికలవాటు. ధనార్జనలో నేర్పు, సవ్యముగాను, జాగ్రత్తగాను ఖర్చు

చేసే పరిజ్ఞానము అలవాటు చేసుకున్నాను. స్వతంత్రంగా యీ వృత్తిలో మనము సంపాదించుకోగలమనే ధైర్యంచేత గవర్నమెంటు ఉద్యోగానికి ఆశించ లేదు. ప్రజాహితజవనానికి ఆత్మ స్వాతంత్ర్యానికీ ఎక్కువ అవకాశం కల్పించుకున్నాను. స్వాతంత్ర్యవాంఛ అతనిలో బాల్యమాదిగ రేకెత్తి వున్నాయి, లేకపోతే ప్రభుత్వోద్యోగమే ఆశిస్తే యిప్పు డాత జేనాల్గు వేలరూపాయల జతంపుచ్చుకొనే వైద్యుడుగానోపుండేవాడు. రోగ పరీక్షలో హైదరాబాదులో వున్న మేజరునాయుడుతో మన పట్టాభి తుల్యుడని యెంతమంది వైద్యసోదరులో అంటూంటారు. దేనికైనా మంచిరోజులు రావాలిగదా!

పట్టాభి పదవీవ్యామోహం కలవాడు కాడు. ప్రజా సేవాభిలాషి. వైద్యవృత్తిని సునిశితప్రజ్ఞతో సాగిస్తూనే అతడు మన దేశంలో జరుపబడే మహాసభలలోను, రైతుసమస్యలలోను, రాజ్యాంగవ్యవహారములలోను పాల్గొని తత్సంబంధీ కులకు అమూల్యసలహాల నందిస్తూ కార్యకలాపాన్ని తనచేతి మీదుగా నడచినా యెప్పుడూకూడా సభాధ్యక్షపీఠము నలంకరింప నిష్టపడేవాడు కాదు.

ఒకప్పుడు కొంతకాలంకిందట గంజాంమండలంలో బరంపురంలో ఆంధ్రప్రదేశ్ మహాసభ కార్యక్షేత్ర వహించినపుడు “నా కీసభాధ్యక్షపదనం ఉ ఏమో యిష్టం వుండదు. నూటికి

కోటికి మొప్పుజేసా సిగ్గుపడ్డానా అట్టేగా ముక్కుబలనతం
మీదనే" అన్నాడు రాజ్యాంగవిషయాలకు చిన్నతనంను
చీ ఆసక్తి మొందు. విద్యార్థిగా ఉన్నప్పుడు కాలేజీజీవేటింగుల
లో ఏదేనా రాజకీయసమస్య వచ్చిందంటే ఆనాడు నిర్మోగ
మాటంగా ఘోషంగా ఉరుముతూ ఉపన్యసించేవాడు. ఆలాటి
సమయంలో అధ్యాపకు లందరూ ఇతడు భావిలోగొప్పరాజ్యాం
గవేత్త కాబోతాడనుకునేవారు. దేశీయ విదేశీయ రాజ్యాంగ
తంత్రాలను వెల్లడించే గ్రంథాలను చాలాశ్రద్ధతోను, పట్టు
దలతోను చదివి యంగలి విషయాలను అవగతం చేసుకునే
వాడు. శాసనసభలలో సభ్యులుగా వుండే చాలామందికి
రాష్ట్రవ్యవహారసంబంధ చట్టాలను చర్చలు చేసేకాలంలో వా
టికి సంబంధించిన సర్వవిషయాలను పూర్వాపరసంబంధముల
తో జర్చించి క్రోడీకరించి వివరములు లెక్కలతోసహా సమ
కూర్చి అందజేయడం పరిపాటయిపోయింది. అల్లాసలహాల
పొంది తృప్తి పొందినవారిలో పట్టభిమానుగారైన వెంకట
రత్నంపంతులు, కృత్తివెంటి వేరాజుపంతులు మోచర్ల రా
మచంద్రారావు, మొదలయినవారు.

వారు పట్టాభిగారివల్ల పొందిన సలహాలను శాసనస
భల్లో చర్చిస్తుంటే ఆభవనమంతా ఊగిసలాడేది. తెనుగుజి
ల్లాలలో కృష్ణామండలం దేశంలో ఏనూతనోద్యమం వచ్చినా
ముందంజవేసి పరవళ్ళు తొక్కుకుంది అందులో మచ్చిలీపట్టణ

మని ఖ్యాతినందిన బందరు మజీను; 1910 సం॥రంలో వంగ రాష్ట్రవిభజన జరిగినప్పుడు మన దేశంలో బయలుదేరిన వందే మాతరం హడావిడినందర్భంలో జాతీయప్రబోధం కలిగించిన వారిలో బందరునాయకులే నాయకత్వం వహించారు. వారి లో ప్రధానులు కీ. శే. వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు కృష్ణా ప్రతికాధిపతులైన ముట్లూరి కృష్ణారావుపంతులు, కోవలె హనుమంతరావు, కౌతా శ్రీరామశాస్త్రి, పట్టాభిసీతా రామయ్యగార్లు.

ఈముతాశారంతా పత్రికలమూలంగాను, ఉపన్యాసాలవల్లను, హరికథలు మొదలైనవాటివల్లా ప్రచారంజరిపి, ఎక్కువగా తెనుగువారికి రాజకీయచైతన్యం కలిగించారు. ఆసమయంలోనే పట్టాభిగారు జాతీయమహాసంస్థయొక్క నిర్మాణ కార్యక్రమంలో వొకటైన జాతీయవిద్యను ప్రేరేపించేందుకు పెద్దలనహాయంతో బందరులో జాతీయకళాశాలను స్థాపించారు. అదే నేటియాంధ్రజాతీయకళాశాల. ఆయన యాజమాన్యంలోనే చాలాకాలం నడిచింది. తీరిక వేళలో కళాశాలావిద్యార్థులకు బోధకుడుగాకూడా వుండేవాడు. అంతేగాక కోవలె హనుమంతరావు, పట్టాభిగారున్న కలిసి జాతీయవిద్యయొక్క రూపతత్వాలను నిర్వచించే గ్రంథంకూడా వ్రాశారు.

పట్టాభిగారు మన దేశంలో హోమ్‌రూలు ఉద్యమాన్ని మన దేశంలో ప్రచారం చేయడానికి వచ్చిన ఆనిబిసాంటువుకు

ముందెప్పుడో చూచుకొని గొల్లు మన్నాకు గొంగ పడిన యారైల్లకుకుక్క మొరిగినట్లు. అప్పటినుంచీ మనకు పాశ్చాత్య సారస్వతమే గతైంది. ఇంతకూ చెప్పొచ్చే దేమిటంటే రాజ కీయసారస్వతం మన కీనాః మృష్టాన్నమైంది.

అకొంత దిగ్దగలసమర్థులు మనలో లేకపోలేదు. కాని తెనుగువారు తెలివితక్కువవాళ్ళు అనుకొనే కొందఱు మూఢులుబయలుదేరివారి పలుకుబడిని, నక్కజిత్తులనీ ప్రయోగించి మనకు రావలసిన కీర్తిప్రతిష్ఠలను కాజేస్తున్నారు. భారత దేశంలో నేడో రేపో వష్టిపూర్తి కావడానికి సిద్ధంగా వున్న అఖిలభారత కాంగ్రెస్ మహాసంస్థ యొక్క కార్యనిర్వాహక సభ్యులొక్కొక్కరినూ సంపూర్ణచరిత్రమును వ్రాయించడాని కుద్దేశించి దేశమంతటా యందుకు సమర్థు డెవరూ యని సింహావలోకనం చెయ్యగా ఆంధ్రనాయకుడైన పట్టాభి వారి దృష్టిపథంలో బడ్డాడు. ఆతని విజ్ఞానప్రతిభను కాంగ్రెసుసంఘమువారు గుర్తించి యీమహాత్మ్యభారాన్ని ఆయన నెత్తిమీద బెట్టారు. దాసోహ మన్నాడు. ప్రారంభించాడు.

పట్టాభిగారు గ్రంథకర్తయనిపించుకోడాని కదేమొదటి మొట్టగాదు. లోగడ కొన్నిగ్రంథాలను వ్రాసి యున్నారు. అందులో కిల్లా ప్రధాన మైనది. ప్రాచీనచరిత్రపాలనావిధానాలు' తరువాత నాభాషాశురీయవేత్త కాంగ్రెసుమహాసంస్థ వన మందిన 1885 మొదలు 1935 వరకు (అనగా గ్రంథ

రచనాకాలంనరకు. యీనీ యేండ్లనుండి ఆ మహాసంస్థ అక్షర
 ముక్తి పొందుతూ నచ్చిన పరిణామస్వరూపాలను, మనదేశం
 లో ప్రతియేండ్లా ఒక్కొక్కమా రక్కడక్కడ జరువచడుతూ
 వచ్చిన శేషీయమహాజనసభలకు అధ్యక్షులరాన్ని స్వీకరించిన మ
 హానాయకులను, వారిరాజకీయాభిప్రాయాలను, మనకిపపృత్తు
 లను, ఆయాసభలందు సర్వజనసమ్మతంగా ఆమోదించ బడు
 తూ నచ్చిన శీర్షికనాలను, వాటిఫలితాలను తన్మూలకంగా
 దేశంలోను, ప్రభుత్వంలోను, ప్రజాబాహుళ్యంలోను కలుగు
 తూ నచ్చిన మార్పులను ఈమహాసభలలో పాల్గొంటూ చే
 దోడు వాదోపగా ఉండే తదతరకాంగ్రెసునాయకులను పైవి
 మయములలో ముఖ్యమైన వాటిమీద తనయభిప్రాయాలను,
 వ్యక్తీకరిస్తూ అక్షరాస్యులైన ప్రతివాడూ చదువుకోదగినంత
 సులభమైనై లిలోను, రాజకీయవిజ్ఞానులు హస్తంపెరిగినంతటి హృ
 ద్యమైనై లిలోను, నేయేలకాంగ్రెసు సంస్థపే అభిమానం
 చూపే సర్వజననామాన్యం తలూపేటంతటి సులభమైనై లిలోను
 యీ ఉద్దగ్రంధాన్ని తనశక్తి సామర్థ్యాలను, సునిశితబుద్ధిని,
 అప్రతిమానమేధావిత్వమును ప్రయోగించి రచించాడు.

ఆగ్రంధాన్ని చేతబట్టి యేదేనా ఒకఘట్టం చదవడం
 మొదలెట్టామా పదేపదే చదువబుద్ధిలగుతుంది. అందన్నో ర
 సవత్తరఘట్టాలున్నాయి. కొన్నిచోట్ల చదువుతూంటే పట్టాభి
 గారి కున్నవిషయ వివరణసామర్థ్యానికి డంగై పోతాము.

అయిన చరాచరులైనను, సహత్వ భావసంపూర్ణులైన ప్రతి
భావప్రతిభలినూ మేధావిశాలత్వము కండ్లకు గోచరిస్తూ 'అమ్మ
పట్టాభి' అనిపిస్తుంది. ఒకప్పుడీ సర్వజగత్తుకు ఆదర్శప్రాయుడైనను
గన్న ప్రాచ్యనామ్యాద్యులైన భానుమితోను, ఆచార్యకన్యానముగ
నొప్పు గానాకళావిత్, వజ్రాననంపత్తితోను, అన్యదేశప్రజా
యత్నసాధ్యముకాని చతురకాక్మికపరిశ్రమలతోను, ప్రబలమైన
సప్తద్వీపవర్ధంతి విశ్రాంతమైన భూరివాణిజ్యసంభూతితోను,
ఏనునకు ముందు ఆరువేలేండ్లకిందటనే నాగరికతాగ్రగణ్య
తకు ప్రథానస్థానముగ నెంచబడుచు సకలకళలకు నిఖిలవిజ్ఞాన
సంపత్తికి గురువీతమలంకరించిన యొకమహాజాతి కాలవశమున
నిర్వీర్యయై అపగతస్వాశంత్యయై పరాధీనయై పరిమలబానిసయై
తిరిగి తన పూర్వపు ఔన్నత్యమును పొందుటకు పడెడి ఆవేద
నయు చేసెడి ఏకైకప్రయత్నములు, అనుభవించు నాపదలు
క్రమానుగతముగా సీపక్షత్రాగ్రంథమునందు వివరింపబడుట
దేశీయ జాతీయ రాజకీయ నాజ్మయమునందే గాక ప్రపంచ
రాజకీయసారస్వతమునందుకూడ ఉహేందనజాతీయమహాసభా
The History of the Indian National Congress
చారిత్ర మగ్రస్థాన మలంకరింపగలదనుటలో నావంతయు
సందియము లేదు.

మఱొకవిశేషము. ఈ గ్రంథము పలువిధములైన మతర
భాషలలో బరివర్తనమందుటయు, కాంగ్రెసుమహాసభయొక్క

అర్థశతాబ్దోత్పన్నసమావేశమున బహిర్గతమగుటయు కృత్రికర్త
యొక్కయు, చరిత్ర భావికాబులు దేశసాభాగ్యప్రవృత్తిని
వెల్లడియగుచున్నది.

౬

ఆ కా శ వా ణి.

‘ఒకచో నేలను బవ్వలించు నొకచో
నొప్పారు పూసజ్జపై
నొకచో శాకము లారగించు నొకచో
నుత్కృష్టశాల్వోదనం
బొకచో బొంత ధరించు నొక్కొకతటికొ
యోగ్యాంబరశ్రేణితే
క్కకు రానీయఁడు కార్యసాధకుఁడు దుః
ఖంబుకొ సుఖంబు న్మదికొ’

భరతఖండంలో ప్రాచీనకాలంనుంచీ నేటివరకు యేకా
లాన్నిపరిశోధించి చూచినా జ్ఞానపూర్వప్రతిభాశాలు రైన
మహాకవులు, విద్వాంసులు, నాయకులు, వర్తకులు, సమ్రా
హనవిద్యాప్రవీణులు, మతకర్తలు లెక్కకు మిక్కిలిగానున్నట్లు
కన్పిస్తున్నది. అయితే యీ తెగలన్నిటిలోను ఎక్కడో కొందఱు
మాత్రమే తమహృదయకుపార మందున్న భావపరంపరలను

కుడిభుజమై గొప్ప ఉత్సాహంతో పనిచేశాను. ఆమె పట్టాభి
లోగల విద్యావిజ్ఞానప్రతిభలను, వివిధవిషయపరిజ్ఞానసంపదను,
రాజ్యాంగపరిశీలనావేత్తత్వమును జూచి మిక్కిలి ఆదరం అత
నివై చూపుతూండేది. ఈయన వెంటాల్పిన జాతీయసంఘానికి
గొప్పధనసహాయం చేసింది. అన్నిసాంఘికముక్తు పట్టాభి అంటే
మంతగౌరవం చూపడానిక్కానికా మూలసినిజ్ఞానమే.

ఈ ప్రజాసేవకునకు సహకారోద్యమ అంటే ప్రాణం.
సహకారోద్యమంవల్ల దేశము ననేకవిధాలుగా వృద్ధిలోనికి
తేవచ్చునని ఆయన నమ్మకం. మన దేశమున సహకారోద్యమం
ప్రవేశపెట్టినప్పటినుండి ఆయుద్యమాని కెన్నివిధాల తోడ్ప
డాలో అన్నివిధాలా పనిచేశాను. పత్రికాప్రచారంవల్ల నలు
మూలలకు ఉద్యమాన్ని తొందరగా ప్రాకింపవచ్చునని “ఆంధ్ర
సహకారపత్రిక” అను పత్రికను స్థాపించితానే సంపాదకుడుగా
వుండేడివాడు. పాశ్చాత్యదేశాలలో నెక్కడెక్కడ ఈయుద్య
మం విరివిగావుందో, అన్నివిధములుగా దేశాభివృద్ధి కది ఉపక
రిస్తుందో సహకారపద్ధతిని సక్రమంగా నడిపే యెన్నిసంస్థలు
ఎక్కడెక్కడ స్థాపింపబడి యెట్టి మహాన్నతదశ నందినవో
తెలుపుచూ సంపాదకవ్యాసములలో వ్యక్తికరించేవాడు.

అంతేగాక పట్టాభి విశ్వప్రయత్నంచేసి సహకారప్రచా
రములకముగా ప్రజలకు నచ్చజెప్పి బందరులో కృష్ణాకో-
ఆపరేటివ్ బ్యాంకు స్థాపింపజేసాడు. పిమ్మట చాలా పల్లెట్రాగా

మూలలో సహకారపరిశోధనకుమారులు, స్టోర్సు మొదలగు
| పజోపయోగకరములైన సంస్థలను నిర్మాణించాను. 1937 వ
సంవత్సరంలో ఆంధ్రప్రదేశ్ సహకార మహాజనసభ నుండు
వేసంగిలో నింపువందలలో పట్టాభిగారియధ్యక్షతక్రింద పశ్చిమ
గోదావరిమండలములో కొవ్వూరుతాలూకా పశివేదలలో
జరుపబడింది. ఆయన తదధ్యక్షతంబుచుండి వచించిన ఉప
న్యాసములో చెప్పిన విషయాలు విన్నా చదివినాయితనికి ఈ
ఉద్యమంలో ఎంతయనుభవంస్తందో చెప్పజాలకంకష్టంకాదు.

ఆయధ్యక్షతములో నుండి లేచి మూయన ముక్తకంఠంతో
సహకారోద్యమముయొక్క పరిణామచరిత్రలు, రిజర్వు
బ్యాంకురూరలు బ్యాంకింగ్, డీర్లు వాయిదా ఋణములవలన
కలిగే లాభాలాభములు, ల్యాండుఎలియనేషనుచట్టము, కమర్షి
యల్ బ్యాంకులు-అవి పనిచేయవలసిన క్రమపద్ధతులు, కో-
ఆపరేటివ్ ఉద్యమము-దానిలో రైతుప్రణాళిక, దానిలోనే
కాంగ్రెసుప్రణాళిక వాటి నిలకడలు మొదలైన విషయములను
గూర్చి గంభీరోపన్యాసమును గావించినాడు.

మఱియు నితర రాష్ట్రములందువలెనే మహారాష్ట్రములో
గూడ సీసహకారోద్యమము సాంఘికోద్యమముగా నారంభింప
బడినను, తుదకు ప్రభుత్వంవారివాలనాశాఖలలో నొకశాఖగా
పరిణమించినదనియు నది భావిదేశసాభాగ్యసాధమున కొక

సోపాన మనియు, ప్రజాసేవకులు సేవాభావముతో దీనిని చేపట్టిననియు వారు అర్జీ దాఖలుగాను పార్టీ మనుష్యులుగాను ఏర్పడిరనియు వివరములతో నొక్కి వక్కాణించెను. వైవిధ్యములనుగూర్చి చొక్కాయమాటలు చెప్పక కేవలము వాని ఆదాయ వ్యయములు మొదలైన లెక్కలను ఆణాపైసలుతో గూడ వివరించునట్లు ఉచిత్రీ పేక్షకులు షట్టాభిగారి ప్రతిభకు నిర్విణ్ణులైరని చెప్పుట తిశయోక్తకాదు.

అంతటితో నాయన ప్రజాసేవాదీక్ష పూర్తికాలేదు. మనదేశంలో సంస్థాన ప్రజామండలి యొకటి కలదుగదా! దానికి చాలాయేండ్లు పండితే జవహరులాల్ నెహ్రూ అధ్యక్షుడుగానుండి సంస్థాన ప్రజాపౌరస్వాతంత్ర్యానికి చాలా పాటుబడ్డాడు. ఆయనకుఁ బిచ్చుట సంస్థాన ప్రజామండలికి నవసారాలో జరిగిన సమావేశంలో షట్టాభిగారు అధ్యక్షుడుగా నెన్నుకోబడ్డాడు. ఆంధ్రులలో నిట్టి పదవిని బొందినవారిలో నితడే ప్రథముడు. తాను అధ్యక్షపదవిలో నున్న కాలంలో కథేవాడు సంస్థానములోను, మఱి యితరసంస్థానాలలోను, అన్ని సంస్థానాలలోను, సంచరించేసి ఆయా సంస్థాన ప్రజల కష్టపరంపరలను విచారించి తెలిసికొని వారిహక్కులను రక్షించుటకు వారిలో స్వాతంత్ర్యస్వాభిమానములను రేకెత్తించుటకు, జాతీయోద్యమబీజములను నాటుటకు వివిధవిషయములపై ఉపన్యాసముల నిచ్చుచు ప్రచారమును సాగించి యా సంస్థాన ప్రజల మన్ననలను బడసినాడు.

౧౦౪౪౪౪.

‘భువనమునఁ బూర్వసంభృతపుణ్యరాశి
యనుచు నుదయంబు గాంచిన సుగుణనిధికి
వనము పురమగుఁ బరు లాత్మజనము లగుదు
రవనినిధిరత్నపూర్ణయు ఘరించు’

ఆంధ్రదేశంలో సుమారు వెయ్యేండ్లనుండి సారస్వత
సేవ పలువిధములుగా చేయువారున్నారు. ఈయిరుదవశతా
బ్దారంభంలో కవికోటి కోటిగుణితమై వివిధజాతులవారిలో
గ్రంథకర్తలు గ్రంథరచనా విస్తరిల్లింది. అందులో బ్రిటిషు
పరిపాలనారంభమునుండి రాజకీయసారస్వతము భాషాంతరీకర
ణం మూలకంగా మనదేశంలోనికి దిగుమతీకావడం మొదలు
ఆనరుకులో కొంత నాడైందీ వుంది. కొంత చెత్తా వుంది.
మొగలు సామ్రాజ్యమువిచ్ఛిన్నమై పాశ్చాత్యదేశీయులు మన
దేశా న్నానుకునే ఉద్దేశంతో అన్యూపదేశంగా యిచ్చట
కడుగుపెట్టిపెట్టడంతోనే మనదేశంలోని వివిధపూర్వశాస్త్ర
విషయకగ్రంథాలపై వారి కన్ను పడింది. అందులో గొందరు
దొంగవాకిటకు మంచం వేసి మన యపూర్వగ్రంథమండలిని
యోడలమీద తమదేశాలకెగుమతి చేసుకున్నారు. మన
వాళ్ళు రాచకీయపు టల్లకల్లోలంలోపడి యప్పుడు చూచుకోక

తమదివ్యవాణిద్వారా యనగూర్చునైన కాలంలో దేశమంతటా విరిజిమ్మేవారనికూడా తెలుసుకున్నాను.

ఏడేబ్బదిమంగాని దేశంలో అవిచ్ఛిన్నంగా ప్రచారం సాగింతు యెక్కడో పరోక్షాన్ని వుండి యితర సాధనములద్వారా ప్రచారప్రయత్నం చేసే సాధికంకె ప్రత్యక్షంగా నిలబడి చేసే ప్రచారం యెక్కువ లాభకారిగా వుండితీరుతుందన్న విషయాన్ని ఏమాత్రం ప్రపంచజ్ఞానం కలవాడైనా కాదనలేడు. ప్రచారవిజృంభణానికే సాధనాంతరాలు లేకపోలేదు. పదులూ వందలూకూడా వున్నాయి. వాటిల్లోను ప్రధానస్థానాలను యించుమించుగా అక్రమించేవీ వున్నాయి. విదేశీయుల ఏలుబడి వచ్చిన కొన్నిశతాబ్దాలనుంచి ఆసాధనాలు యింకా యింకా కొంతవీ బయలుదేరుతున్నాయి ఈసాధనాలన్నటిని తలదన్నినది వక్రత్వం అంటే ప్రచారకుడు ప్రేక్షకుల కభిముఖంగా నిలిచి తనహృదయభావాలను నిష్కల్మషంగా వెల్లడించడ మన్నమాట. తక్కినసాధనాలన్నీ పరోక్షమందుండేవి కాబట్టి యవి నిష్పాక్షికత్వాన్ని వెల్లడించలేవు. అందుచేతనే వక్రత్వం (ఉపగ్రహం) ద్వారా చేసినప్రచారం చిరస్థాయి జేతుంది."

మన దేశంలో లెక్కపెట్టిచూస్తే లెక్కలేనంతమంది మహావిద్వాంసులున్నారు. వారిలో కొందఱు పరాయిమనిషి

ఉన్నచోట నోరువిప్పలేదు. కొంత కాలమునున్నా బడ బడా వాగేస్తారు. కొంతమంది శాకితమీద కలంపెడితే కలియుగవైకుంఠం కనపడేలా వ్రాస్తారు. సభల్లోకెడితే కాళ్ళు సేతులు స్వాధీనంతప్పి పడదడ లాసుతారు. ఇది సాధారణంగా మనకళ్ళయెదుట రోజూ కనిపించేదే? వ్రాయసకాడైతే వాచాలత్వం పూజ్యంకావడం, వాచాలుడైతే లేఖరి కాలేకపోవడం సహజంగా లోకమంతటా వుంది. ఈరెండూ పట్టుబడడానికి పూర్వజన్మసుకృతం ఉండవలసిందే. అల్లాటిపూజనీయులు మనలో వేళ్ళమీద లెక్కవెట్టదగినవారుగా ఉంటారు. అయితే భారతీయులై ప్రత్యేకంగా ఆంధ్రులైనవారిలోగూడా తమ దేశంలోను విదేశాలలోనుకూడా తమగంభీరవచఃప్రవాహధోరణిని చవిచూపించి దిగంతవిశ్రాంతయశోవిశాలురయిన వారిలో వివేకానందస్వామి, రామకృష్ణపరమహంస, రాజారామ మోహనరాయ్, బాలగంగాధరతిలక్ మొదలైన పెక్కురు మహావక్తలున్నారు. అయితే వారంతా మతప్రచారకులే.

రాజకీయోద్యమప్రచారానికి ప్రధానాంగము ఉపన్యాసమని పదేపదే చెప్పనక్కరలేదు. వేలాదిజనులలో నున్నతస్థానమున నిలబడి గంటలతరబడి మాట్లాడడ మనేది గొప్పప్రాజ్ఞయే. ఆంధ్రులలో అట్టిప్రజ్ఞావంతులలో సర్. ఆర్. వెంకటరత్నం నాయుడుగా రొకరని తెలుగుసోదరులంతా యెఱుంగుదురు. కొంతకాలము వారికి శిష్యపరమాణువుగ నున్నపట్టాభి

కూడా గురుశుశ్రూషాఫలితంవల్ల కాబోలు వక్తృత్వంలో మంచిఉపజ్ఞ కలిగింది. దాన్ని ఫలవంతంగా చెయ్యడానికి యనుభవంకూడా అత్యవసరమే. స్వచ్ఛంగా కీవిషయంలో కేవలం వాగతీతు ఉనాలి.

ఆయన ఉపన్యాసం నిర్వహితంగానూ, ఉద్దేశకపూరితమైన శిబ్దాడంబరసహితంగానూ ఎప్పుడూ వుండదు. చెప్పదలచుకున్న ప్రతివిషయాన్ని సహేతుకముగను, సప్రమాణముగను, ఆకర్షణీయంగాను బలపరిచి శ్రోతల నానందసాగరంలోను; ఆశ్చర్యతరంగాల్లోను ముంచివేసి ఊగించే ప్రజ్ఞవుండి పైగా ప్రతిమాటా మధుకళాను విరిజిమ్రేటట్టుగాను, అమృతం తొణికిసలాడేటట్టుగాను చెబుచుంది. ఒకప్పుడు భావోద్వీక్తాన్ని మరొకప్పుడు ఉత్సాహాన్ని కలిగిస్తుంది. నవరసభరితమైన సభారంజకమైన ఆయన ఉపన్యాసానికి ముగ్ధులు కానివారుండరు.

పట్టాభి మాతృభాషలోను, హాణభాషలోను, ఉర్దూ మొదలయిన దేశీయభాషల్లోను నిరంతరము యెడతెగని పరిశ్రమవలన సునిశితపాండిత్య మలవరచుకొన్నాడు. ఆయన ఏభాషలో ఉపన్యసిస్తున్నా ఆతరభాషాపదముల కలగలపూవుండదు. నిర్దుష్టమైనరశమైన సుధామాధురీలహరిని బోలి నడుస్తుంది. పైగా ఆయన ఉపన్యాసంలో మాట్లాడేభాషకు అను

గుణమైన భాషాసాంప్రదాయసిద్ధములైనపదాలు, సామెతలు, జాతీయములు, చాటువులు పర్వతప్రదేశాన్నుండి కొండదిగువ సెలయేటిలోనికి చమత్కారంగా నీరు దొర్లినట్లు దొర్లుతాయి ఎన్నిగంటలు మాటలాడవివ్వండి మనము ప్రతినిత్యమూ అలవాటుగా వాడేవి మనభాషలో ఎనుసుకుపోయిన ఇంగ్లీషు మొదలయిన అన్యభాషాపదజాలములో నొకకణమైనా జారడమంటో వుండదు. ఇల్లామాటలాడే శక్తివంతు లరుదుగా వుంటారు. లోగడ చాలాకాలం మదరాసు జస్టిస్ మంత్రివర్గాని కగ్రస్థానాధిపతియై ఆంధ్రసాహస్వతాభిమానియై పండితుడై భాషాత్రయివేత్తయై రాజకీయవేత్త యనిపించుకొని యిచట మంత్రిపదవికి తిలోదకా లిచ్చి దివి కేగిన శ్రీపానుగల్లురాజా వారి కుండేదిట. తర్వాత ఆంధ్రీరత్నమన్న పేరునకు సార్థకత స్థిరీకరించుచున్న దుగ్గిరాల గోపాలకృష్ణయ్యగారుకూడా ఉపన్యాసవేదిక నెక్కి దిగేవరకూ ఐక్యకంఠంతో ప్రాచీనాంధ్ర భాషాసాంప్రదాయప్రదర్శనమా యేమిది యనుకొనునట్లు మహాసభపై సమ్మోహనాస్త్రం విడిచినట్లు భావపరంపరలను గుప్పేవాడు.

బాంబే యినగరంలో ఒకప్పుడు సమావేశమైన దేశీయ మహాజనసభలో పట్టాభి ఒకతీర్మానంమీద వందలాది మూల్వీలు, ఉద్దూపండితులు వుండగా ఉద్దూభాషలో అనర్గళ భారలో ప్రసంగించడ మారంభించాడు ఆతీర్మానంమీద

యింకా యెంతమందో వాదోపవాదాలు చెయ్యడానికి సర
లోని కత్తులను బయటకు తీసి పదును పెట్టకొని సిగ్గుగావున్న
యోధులవలె సంసిద్ధులై యున్నారు. పట్టాభిగారి ఉద్దేశాంతం
త్యవ్రతిభ కాసభలో వున్న షహీద్దీలు, ఉద్దాహరించుచు
నిశ్చేష్టులై నిర్విముక్తులై గారు.

పట్టాభిగారికున్న వాదప్రతివాదశక్తి యప్రతిహతము.
ఒకప్పుడాయన ఎదిరివాదమును ఘోషించాడుగాచేస్తూ, తన
వాదనను బలపరచుకొని స్థిరీకరణం చేసుకోడానికి వన్నేయుక్తు
లను హేతువాదమును తద్వాదకౌశల్యమును వేయిగళ్ళతో
లక్షచెవులతో వింటూన్న ఆసభలోకే యున్న ప్రసిద్ధపురు
షుడు ప్రక్కనున్న తన స్నేహితుడితో “అహ! ఏమి యద్భు
తవాదశక్తి. ఆఆయుధానికిరెండువైపులా పదును పెట్టి నూజో
వైపున శిలాకర్కశములైన కఠినవంతాలు బిగించాడుగాబోలు
ఈయన డాక్టరయ్యాడు కాని లాయరే! అయివుంటే హైకో
ర్టులో ప్రాక్టీసంతా యీయనే గుత్త గొనేవాడు. అన్నాడు.
ఆస్నేహితు డామాటలు విని అందుకు సందేహమా అన్నట్ట.
పట్టాభివాదనాబలము ప్రతివాదుల కప్రతిహతము, అనివార్య
మూను. ప్రపంచంలో ఎవరికీ తట్టని ఊహలాయనకు తట్టడం
వల్ల వాళ్ళు చివిటిక్రింద దీపాలవలె వెల వెలబోతూ కళాపహీ
నులై తెల్లమతాబా కాల్చవలసిందే.

ఒక సంవత్సరం పాట్నాలో అఖిలభారతకాంగ్రెసు సంఘసభ జరిగింది. దానికి రావలసినవాళ్ళంతా వచ్చారు. ఎంతో తటంగం జరుగవలసివుంది. ఆసభలో నేదో యొక హంశంమీద మనపట్టాభికి జహ్నుపంశితుని జనకుడును, న్యాయవాదవృత్తిని విచర్చించేవరకు యూరపుఖండంలో న్యాయవాదిగావుండి యచటి న్యాయస్థానాలను తనవాగ్దేవ్య శిష్యులచే ఉఱుతలూగించిన స్వర్ణీయమోతీలాల్ నెహ్రూకిని శ్రీవాదప్రతివాదనలు చెలరేగినవట. ఆప్రతిద్యుంధ్యు లిద్దరు ఘంటలకొలది యొకరినిమించి యొకరు చూపుతూ వచ్చిన వాదనాశబ్దము, వాక్కుశిలము, యుక్తిప్రయుక్తులు, ఎత్తిపొడుపులు, విద్వన్మణులకు ప్రకృతిచిహ్నములైన యీసడింపులు, అక్కడి సభ్యుల నంగరిని చకితులుగాను, విభ్రాంతులుగాను చెయ్యడ మేకాకుండా పట్టాభిలోగల యనన్యదుర్లభ మైన ప్రతిభావిశేషమనంతము ఖముల బ్రకాశించి సభామండపం యావత్తూ జ్యోతిర్మయం అయిందట.

౨

ప త్రి కా ప్ర చా ర ము.

నీతిప్రౌఢవిహారులైన నిపుణుల్

నిందింపని మెచ్చునీ

ఖ్యాతిని జెందిన సంవత్సర నిలువనీ
 గాథంబుగా సాగనీ
 ఘాతం బప్పుడు పొందనీ నియతిమై
 గాసీయుగాంతంబునన్
 నీతిశ్లాఘ్యుడంటు వప్పురుగదా
 నిత్యంబు ధీరోత్తముల్.”

ఏదేశంలోగాని యేనూతనోద్యమాన్నైనా ప్రచారం చెయ్యవలెనంటే దానికి ప్రధానాధారాలు రెండుమాత్రమే. ఒకటి వక్తృత్వం. రెండవది వార్తాపత్రిక. అది వాగచక్ర వ్యాపింపచేయడానికూడా సాధనంగా ఉంటాయి. పత్రిక నడపడం అనే వ్యవహారదక్షత కెంతో నేర్పడాల్సి. వివిధప్రాంతములందలి సమాచారాలను స్వీకరించడం, లోకజ్ఞానాన్ని పెంపొందించే వ్యాసాలనే ఏమకోవడం, ఇంకా ఎన్నోకష్టాలుంటాయి. మన దేశంలో మహాన్నతస్థానాన్నాక్రమించిన పత్రికలు చాలాతక్కువ. కొన్ని పుబ్లిలోపుట్టి మఘుగో మాడిపోతాయి కొన్నింటి కేడాదిలోనే బెడిసికొడుతుంది. దీనిక్కారణాలెన్నోవున్నా అసలు కారణం సంపాదకుని అసమర్థత.

సాధారణంగా మానవప్రపంచంలో మాటలాడగల వాడు కలమాడించలేడు - కలమాడించేవారికి నోరు పెగలదు. మనపట్టాభి యీ రెండింటల్లోనూ ప్రముఖతను పొందినవాడే.

నోరు విప్పేడా గంటలాదిగ గణగణమోగుతుంది. కలంచేత పట్టేడా కలకల్లాడవలసిందే. ఈయనకూడా వార్తాపత్రిక చదవాలనే ఉత్సాహంకలిగింది. వెంటనే లేడికి లేచిందేవు యాణమన్నట్లు లేవదీసాడు మూడోనాటికి పేరేమి పెట్టడమా అని అలోచించి దినవాణి, తరవాణి, కొరడా, బిరడా యిలాటి పేర్లు పనికిరావు. పేర్లోకూడా జవచ్చైతన్యం ఉండాలి అని తనపత్రికకు “జన్మభూమి” అని నామకరణం చేసాడు. చూడండి పేరెంత పబ్బడబందీగావుందో—

అయితే మొదట్లో మాతృభాషలో నడుపుదామా? రాజకీయభాషలో నడుపుదామా అని యోచించి యోచించి చివరకు ఆంగ్లభాషలోనే నడవడానికి నిశ్చయించాడు. అప్పు టి దేశకాలసరిస్థితులనుబట్టి ఆంగ్లపత్రిక అవసరమైంది కూడా. దాని క్కారణాలుగూడా లేకపోలేదు. అదంతాచెప్పి మిమ్మల్ని విసిగించడ మిష్టంలేదు. జన్మభూమికి మనభాషలో సరియైన అర్థం చుట్టినచోటు అని. సరియైన ఇంగ్లీషు మాట Birth Place

పట్టాభిగారి జన్మభూమిలోని వ్యాఖ్యలను, సంపాదకీయ వ్యాఖ్యలను చదువుతూన్నప్పుడు అందలి సునిశితవిమర్శనా చాతురీగలవు, వివిధనిషయకవివేచనాపరిజ్ఞానము స్పూటిగావేసే పోషిమాటలు, ఇడయమ్ము, నిర్భయాభిప్రాయపరికటనము పత్రి

కాధిపతి సంపాదకుడునైన ఆయన ప్రతిభ ప్రతిఫలించేది. ఆయన అసలే నిర్మోగమాబద్ధుడైన మనిషి. అందులోను ప్రజాబాహుళ్యానికి సర్వాంగసుందరంగాను, విజ్ఞానవిహితంగాను, జాతీయోద్యమాంకురాలు వెల్లివిరిసేలాగాను ప్రవహించే తన పత్రికలో అలాటి అసభ్యాలకి తావుండనిస్తాడా?

జన్మభూమిపత్రిక పట్టాభిగారి జన్మభూమిలో నడిచింది. యనతికాలమేయైనా ఆప్రతిక తన యశోవల్లికను భారత దేశమంతా అల్లుకోవడమే కాకుండా విదేశాలకు పయనించి అక్కడివిజ్ఞానవేత్తలను, గొప్పగొప్ప ప్రతికాధిపతులను, పత్రికాపాఠకులను, భారతీయప్రతిభావైశద్యంతోను, ఆవేశపూరితగంభీరవచోమాధుర్యంతోను, సుప్రతిష్ఠితమైనందవభావపరంపరలతోను దిగ్భ్రమ నొందజేసినది.

ఆంధ్రవిజ్ఞానవేత్త, నైద్యవిద్యావేత్త, జాతీయవిజ్ఞానజీవననిర్మాత యైన పట్టాభి ప్రతికాసంపాదకత్వమును త్యజింపకుండా బొంబాయి, కలకత్తా, అలహాబాద్, లక్నోలవంటి యేమహానగరంలోనైనా ఆంగ్లదైనికపత్రికకుగాని, ఆంగ్లవారపత్రికకుగాని సంపాదకుడుగా వుండివుంటే ప్రపంచమందలి సుప్రసిద్ధపత్రికాధిపతులను లెక్కవేసేటప్పుడు ఒకటోవాడుగానో, రెండువాడుగానో వచ్చియుండేవాడు. అంతేగాకుండా హిందూదేశప్రతికాసంపాదకమండలికి నాయకమణిగా విరాజిల్లుచుండేడివాడు. కాని యామేధావి దేశంలోని అన్ని

విధములైన ఉద్యమాల్లోను తీవ్రస్రవారం చేయవలసి వచ్చి వందున నాయోగ్యతను పొందలేకపోయినాడు.

పట్టాభిగారికి ప్రజ్ఞ బకదాల్లోవుండి ఎంకొకదాల్లోలేక పోలేదు. ఏనూతనవిషయాన్నిగాని, నిమిషాలమీద తప్పిచే గంటలమీద అవగాహన చేసుకునే బుద్ధిపై శిష్యంవుంది. ఇన్ని లోకవృత్తాల్లో తలనూర్చి పనిజేసే ఆపజ్ఞాధురంధరుని వ్యవహారదక్షుడనికూడా అనితీరాలి. ఏనూతనవ్యవహారం ఆయన చేతిలోజెట్టినా అరటిపండువొలిచేటంత సునాయాసంగా చేసి పారేసేవాడు. అస లాయనకు క్రొత్త ఏమిటి? అన్ని హృహ్లా విలే. వ్యవహారనిర్మాణదక్షతలో అందెవేసిన చెయ్యి. వ్యాపారసంబంధమైన వ్యవహారాలను, వందలు వేలు చిక్కులు విడదీసి పరిష్కరించడంలో గొప్పనేర్పు సంపాదించాడు. అప్పు ఆస్తులలెక్కలను ఎంతగడవగొయ్యగావున్నా నిమిషాలమీద అణాపై సలతోకూడా చిక్కులు విడదీసేవాడు.

బ్రిటిషుప్రభుత్వంలో కొన్ని యేండ్లనుంచీ వేలాదిజీతాలను పుచ్చుకుంటూ పెద్దపెద్దడిగ్గీలు, బిరుదులూ తగిలించుకొని ప్రత్యేకప్రభుత్వశాలలో ప్రధానోద్యోగులుగా పనిజేసే వందలాదినాయనమ్మలు మాసాలకి మాసాలు లెక్కలు కట్టికట్టి గుంజుకొని యహారాత్రాల్ని క్రిందా మీదా పడి తుదకి తప్పుడు తడకలే తయారుచేసి ప్రభుత్వంవల్ల చివాట్లు

తింటూ బానిసలుకాబట్టి గడగడలాడుతూ దొరతానికే చేతు లొగ్గేమాదిరికాకుండా చట్టాభిగారు మారికపుల్లెయ్యి శేషయో, బాంకింగ్ యింకా యితరములైన ఆర్థికసంపత్తిని బలపరిచే యనేకవిషయములను తృణప్రాయంగా తృటికాలంలో అణా పైసలతోకూడా విడగొట్టే ప్రాజ్ఞుత కలవాడు. ఆర్థికశాస్త్ర విషయములను అన్యదేశాల క్కూడాహాసేను ఆర్థికశాస్త్రం లో గొప్పయని తాను చెప్పుకుంటూ యితరుల మెప్పులనందు కుంటూ వచ్చినవారితో సమానుడుగా తూగుతాడు, అట్టి యఖండవ్యహారజ్ఞానదీపిక ఆయనలో వుంది.

ఆలోకవ్యవహారదక్షు డెప్పుడూ సంకుచితభావాలకీ, చిన్నచిన్న సంస్థలను స్థాపించడానికీ యత్నించలేదు. ఏదీ మొ దలుపెట్టినా వందలాదిపెడలు బ్రతకడాని కాధారంగా వుండేది. పింఛగా లాభాలు వచ్చేది పెద్దయెత్తుగా ఆరంభించే వాడు. ఆరంభించినదగ్గరనుంచీ అడుగుడుక్కు అంచనాలు వేస్తూ యెంతటివాణైనా బోల్తాకొట్టించి కార్యం సాధించి, కార్యశూరు డనిపించుకున్నాడు.

ప్రతిరాష్ట్రంలోను జీవితభీమాకంపెనీలు విశేషంగా బయలుదేరి విరివిగా లాభాలు తీస్తూ దినదినాభివృద్ధిగా సర్వ తోముఖంగా విజృంభించి బాగుపడటం చూశాడు. ఆంధ్ర రాష్ట్రాని కూడా ప్రత్యేకంగా ఆంధ్రులకొక భీమాకంపెనీ

వుండితీరవలసిందేనని యోచించి తనవ్యవహారదక్షతను, పలుకుబడిని, ధైర్యాన్ని ఊతగా జేసుకొని ఆంధ్రయున్నాయైరెన్నుకం పెనీ స్థాపించాడు. అదియూహాను హిందూదేశంలో ఇంచుమించుగా అంతా శాఖోపశాఖలుగా విస్తరించి యాక్షాణాభివృద్ధి నందుతోన్నది. మహానగరా లన్నిటిలోకూడా యాకంపెనీకి బ్రాంచిలు స్థాపించాడు. కాని కొన్ని కారణాంతరాలచే తా నాకంపెనీతో సంబంధం నడలుకున్నాడు.

అంతటితో ఆగాడా! హిందూస్థానీ ఇన్నుయైరెన్ను అనే సంస్థను స్థాపించాడు. ఈనాడు దేశంలో నాల్గువేవులకు ప్రాకి గొప్ప వ్యాపారం నడిపిస్తూన్న భారతలక్ష్మీబ్యాంకు, ఆంధ్రబ్యాంకులను స్థాపించాడు అవి యిప్పు డమోఘంగా పని చేస్తున్నాయి. ఈసంస్థలను స్థాపించడంలో ఆయనచూపిన యోషిక, ధైర్యము, పరోపకారపారీణతి మెచ్చుకోతగ్గదే. అవిమ్మట కొంతమంది మిత్రులతోగలసి హిందూస్థానీపబ్లిషింగ్ కంపెనీ స్థాపించాడు. ఆలిండియా స్పిన్నర్స్ ఎస్సోషియేషన్ ఆంధ్రశాఖ స్థాపించి జనులందరకు చౌకధరలకు వస్తువులందే యేర్పాటు చేశాడు.

ఇనన్ని యతని కార్యనిర్మాణదక్షతకు గీటురాళ్ళు, పట్టాభి దురదృష్టవశమున నీధారాభ్యుదానినదేశంలో పుట్టి కుండా స్వాతంత్ర్యమునుభవించే యేదేశంలో పుట్టినా ఆతడు

వీటంతర్జాతీయచిక్‌శాస్త్ర వేత్తగనో, వీరొద్దుక్కుకరుగనో,
వీవైనాన్నియల్ మిష్టగుగానో యుండేముండేవాడు. మానవు
ని భావోన్నత్యం తెలిసికోనవలె వేత్తదేవతలకేగాని మానవ
ప్రపంచాని కెక్కువగా నాధ్యంకాదు.

5

కా. ౦ నె. సు. భ. వ.

“పరిపాలనాదోషవప్రభేదన మొన

ర్యంక గాఢిమాట ఫిరంగిగుండు

రంధ్రాగతాదాయ రంకులు వధియింప

బడ గాంధీమూట తుపాకిరవ్వ

హైందవ నిర్బంధనాదర్శనములఁగోయ

రహి గాంధీమాట వజ్రంపుతునక

భారతీయాసౌఖ్య వనవృక్షములఁ గొట్టు

టకు గాంధీమాట గొడ్డంటిదెబ్బ

దేశవిప్లవ శాసనాబ్దిశతరణ

శరణతరణియే గాంధీవాక్సరణి ధరణి

కలుమాలకు తోట సౌఖ్యమ్మ కలుగుబాట

అభయములతోట గాంధీమహాత్ముమాల.”

మొదటినుండి యట్టిలోకాత్తరపురుషుని యడుగుజాడలలో నడచిన పట్టాభిభావమార్గ మింకొకవంక కెట్లుపోవును. ఆతడచంచలజాతీయవాది. ఆదినుండి కాంగ్రెసుసభ్యత్వమును స్వీకరించిరాడు. మనదేశమం బాచూరాష్ట్రంబులలో ప్రతి ఏటా జరుగుతూ వచ్చిన దేశీయమహాసభలకు, కాంగ్రెసుసంఘసభలకు, కార్యనిర్వాహకవర్గసభలకు హాజరయ్యేవాడు. అక్కడ చేతులు నలుపుకుంటూ కూర్చోకుండా తానుకూడా సభాకార్యక్రమాల్లో భాగంపంచుకునేవాడు. అంతేకాదు. ఒక్కొక్కప్పుడు ప్రధానపాత్రనే ధరించేవాడు. అవసరమువెంటబడిని క్లిష్టపరిస్థితుల్లో తగినసలహాల నిచ్చేవాడు. ఆకారణంచే అనతికాలంలో మహామేధావంతుడనీ, దేశసేవకాగ్గిగణ్యుడని రాజకార్యధురంధరుడని పెరుపొందాడు.

పట్టాభి ముఖ్యంగా నాసభలకు హాజరైనప్పుడు నాంధ్రీరాష్ట్రవిషయకములైన సమస్యలుమీద దీక్షగా కృషిచేశాడు. నేనాంధ్రాభిమానిని అని నిరూపించాడు. కాంగ్రెసుసేవకు ప్రధానాంగములైనవి నిర్మాణకార్యక్రమము, అసహాయోద్యమము నని విశ్వసించి వాని నిర్వహణమునకు యథాశక్తిగా పాటుపడ్డాడు. మహాత్ముని రసనాగ్రిమునుండి వచ్చు నిగమములను సుగమములుగా విప్పి చెప్పగల భాష్యకారుడని, ఆతని ప్రవచనములకు రచనలకు వ్యాఖ్యాత అనీ మెప్పుపొందాడు.

ఒకప్పుడు కాంగ్రెసు చీలికలై చామపక్షము, కుడి పక్షమునని వేరుపడిపోయి వామపక్షమువారు కాంగ్రెసు వాదులకు శాసనసభా ప్రవేశ మనశ్యకర్తవ్యమని ఆందోళన మొదలెడితే కుడిపక్షింవారు కూడనిన్నారు. ఆపరిస్థితుల్లో పట్టాభి కుడిపైచేనే వుండి శాసనసభలలో మంత్రిలకు రాజ్యాంగవిముక్తసంపూర్ణాధికారము, శాసనసభామోదితములైనచట్టములను గవర్నరు రద్దుపరచే యధికారంరద్దయి యవి యనులుజరిగే అధికారము లభించువరకు శాసనసభాప్రవేశ ప్రయత్నము వ్యర్థమని నిరుపయోగమని గుండెకొట్టుకొని వాదించి వద్దవద్దని ఢంకా పజ్జుంచి చెప్పాడు.

మంచివున్నచోటే చెడ్డవుంటుందికదండీ! అవి రెండూ కనలపిల్లలుగా! చూడండి గాంధీమహాత్మునికి మిక్కిలోటిలోని వారంతా న్యూవిధంగా మొరబెడుకూంటే మహాత్మునికిబంధువర్గంలోనివారు గూఢపుత్రాసేదార్లు అయిన రాజాజీప్రభృతులు పైశాసనసభా ప్రవేశ సమస్య రావడంతోటే చాటుచాటున, చంకలెగరేసి పదవీవ్యామోహ పాశబద్ధులవడంచేతో; రాజ్యాంగము ఘంటావదంగా చనిస్తుంది. ఫరవాలేదని భాంతి పడో యొన్నికలు రావడంతోటే దీక్షతో అహోరాత్రాలు ప్రచారంచేసి తాముకూడ అభ్యర్థులుగా నిలబడి జయమంది శాసనసభ్యులై అంతిమపురం మంత్రిలై యేంబావుకున్నారో, యెన్నితీకమకలు, అవస్థలు పడ్డారో కళ్ళాణాచూచాంగా!

అటుపిమ్మట వారంతటవారే మాకీపదవులొద్దు మొఱ్ఱో అని బయటపడ్డాక పట్టాభిగారి యభిప్రాయము సరియైనదే యని పెద్దలుగహింపలేదా! పట్టాభిన్నేహితులు కొందరు చువ్వ కూడా శాసనసభకభ్యర్థిగా నిలబడమనిబోధించి గానాచివాళ్లు తిన్నారట పట్టాభిచేత నిజమేనేమో?

నిర్మాణకార్యక్రమంలో నిర్మలవిశ్వాసం కలిగియున్న పట్టాభి అఖిలభారతచరకాసంఘసభ్యుడుగను, ఆంధ్రరాష్ట్ర చరకాధ్యక్షుడుగను ఉండి ఖద్దరు ఉత్పత్తికి, గ్రామపరిశ్రమల ప్రోత్సాహానికి తీవ్రమైన కృషిచేశాను. అస్పృశ్యతానివారణ మంటే పట్టాభి కభిమానం మెండు. ఇది కాంగ్రెసుప్రణాళికలో చేరకుండానే విద్యార్థిదశలో గురుపాదులు సర్ ఆర్ వెంకట రత్నంనాయుడుగారి ఉపదేశప్రోత్సాములవల్ల హరిజనసేవ నారంభించాడు. ఆ రోజుల్లో బందరువంటిపట్టంలో బ్రాహ్మణ గృహస్థుని పట్టాభి హరిజనులను తనయంటిసేవకులుగా నియమించి అస్పృశ్యతానివారణ కార్యక్రమమేనాడు.

౯

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం.

“విద్యార్థులు రాజరాజులు కవుల్
వీరవీరుల్ కృష్ణరా

హృద్యుల్ పెక్కురు జన్మమందిన నవి
 త్రాంధ్రంబె మోహంధమై
 అద్యారబ్ధమహోద్యంబునకు నా
 నచోచ్చట నిస్తేజమై
 విద్యార్థిప్రభ యస్తమించెనని యు
 ర్విన్నింద పాలాదులే?”

ఆహా! మూడుకోట్లమంది సుపుత్రులం గన్న యాంధ్ర
 మాత యెందులకో కన్నీరిడుచున్నది. ఎందులకో యననేల?
 తోడికాంత లందరుస్వతంత్ర భూషణాంబరధారిణులై ప్రత్యేక
 కరాష్ట్రవైభవానువిలసితలై కళ్ళు ఫెళ్ళు మనుచుండ మనతల్లి
 కిది తలవంపుగాదా? అంధ్రపుత్రులు నిర్వీర్యులా? తోడి
 వారలకు ఏవిషయంబునను దీటులేకాని దీనులు కారుగదా?
 తమమాతృమూర్తి దీనత నడంపలేరా?

పట్టాభి నిలువునా ఆంధ్రుడే. ఆరూపములో ఆవేష
 ములో, అభిభాషణములో, అభిప్రాయాలలో, అభిమానంలో,
 అదీ ఇదీ అననేల అన్నిటిలోను ఆంధ్రత్వంతోలుకాడుతూ వుం
 టుంది. ఎన్ని దేశాలో మనతో సమానప్రతిపత్తి లేనివిప్రత్యేక
 రాష్ట్రాలు సంపాదించుకున్నాయి. అయితే దేశాంన్నంతనీ
 భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రపద్ధతిని విభజన చెయ్యందే ఆయా
 రాష్ట్రములు ఆర్థికంగాను, వైజ్ఞానికంగాను, ఆధ్యాత్మికంగాను,

బలవత్తరంగాను వృద్ధిపొందజాలవనే అభిప్రాయము విశ్వాసముగల పట్టాభి ఆయుదేశాన్ని మనసులో బెట్టుకొని 1911 - 1912 మధ్యలో అనగా యిప్పటి కించుమించుగా ముప్పదిరెండేండ్ల క్రిందట ప్రత్యేకాంధ్ర రాష్ట్రముయొక్క అవశ్యకతను నిరూపిస్తూ ఆంధ్రరాష్ట్రము అవసరమా కాదా (Andhra Province for againt) అనే గ్రంథం విశ్వసనీయములైన ప్రమాణాలతో వ్రాశాడు.

మనదేశంలోని ఆంధ్రనాయకులు చాలామంది సమయానుకూలముగా అవసరం వచ్చినప్పుడు ప్రత్యేకరాష్ట్ర నిర్మాణావశ్యకతనుగూర్చి యనేకవిధములుగా ప్రబోధంచేస్తూనే వున్నారు. ఈముప్పదియైదేండ్లనుండి కాని అదెందుచేతనో మందుతిన్నపామల్లా మందకొడిగానే వుండిగాని రెచ్చిల్లలేదు. మనదేశంలో కాంగ్రెసువారు మంత్రీపదవులను స్వీకరించిన తర్వాత ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణావశ్యకత విషయమై శాసనసభలోనొక తీర్మానంచేశారు. అది గవర్నరు సమ్ముఖాన్నిజరిగింది. శ్రీ మద్రాసుగవర్నరుకూడా సుముఖంగానే వున్నాడు. అది ఫలితంలోకివచ్చేసరికి గొడ్డుగేది ఐపోయింది. దీనిక్కారణం అరవల అడ్డుకో లంటున్నారు. నిజానికికూడా ఆలోచించవలసిందే ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్రమేర్పడితే యిప్పుడు ఆంధ్రదేశాదాయంలోంచి తమిళదేశానికి ఖర్చుపెట్టే నాలుగో వంతు సున్నయిపోతుంది. పైగా చాలామంది అరవవాళ్ళ

సంజాతము

కుద్యోగాలు లభింపవు. ఇలాంటివన్నీ ఎన్నో వున్నాయి. ఈ విషయంలో అప్పటి కాంగ్రెసు పధానమంత్రియైన రాజగోపాలాచారిగారు ఏదో కుమ్మక్క- చేశాడని ఆంధ్రప్రదేశ్ చాలా మందికి అనుమానం వుంది. రాజగోపాలాచారిగారిని నిర్ధారణగా చెప్పలేముగాని మొత్తాని కెవరో తమిళనాయకులే అయ్యుంటారు. సం దేహం లేదు.

ఆంధ్రరాష్ట్రమునకు తగిలే యాయుధాలు ఒక్క తమిళులమీదకే తోసెక్కుడంకూడా న్యాయంకాదు. మన తెలుగువారిలోకూడా చాలామంది పదవీశ్యామోహపాశ బద్ధులై పదవులు పొందించగానే ఆంధ్రరాష్ట్రప్రబోధాగ్ని మీద నీళ్ళు చల్లుతూవచ్చారు. ఏనోళ్ళతో కావాలని డబ్బా వాయిచారో ఆనోళ్ళతోనే కొన్నిచోట్ల వ్యతిరేకులుగాను, కొన్నిచోట్ల మానులుగాను ఉంటూవచ్చారు. పట్టాభిమాత్రం ఆయన భావాలనిమార్పుకోలేదుగాని భీమాకంపెనీవగైరా సంస్థల ప్రచారంమీద బడిపోయి తగినసమయంలో దీనివంక చూడలేదు. ఇతడు కొంతకాలం ఆంధ్రరాష్ట్రసంఘానికి అధ్యక్షుడుగా వుండి మిగుల నేర్పుతో రాష్ట్రవ్యవహారాలు చక్కబెడుతూ వచ్చాడు.

ప్రథమాంధ్రమహాసభ గుంటూరుజిల్లానుండలిబాపట్ల పురమున జరిగింది. ఆసభకు కీ. శే. భూయా నరసింహాశ్వర

శర్మగారు అధ్యక్షుడుగావుండి బహుశ్రద్ధగా కార్యక్రమం నడిపి యేవో తీర్మానాలు చేశారు. అప్పటినుంచి యేటేటా జరుగుతూవచ్చిన ఆంధ్రరాష్ట్రమంత్రి వేర్వేరుసభలకు హాజరయ్యేవాడు పట్టాభి అతడుక్కడి కెళ్ళినా గోళుగిల్లుకుంటూ కూర్చోడు. ఏదో ఒకపనిచేస్తూనేవుంటాడు. అక్కడ ఆంధ్ర మహాసభలలో జరిగే కార్యక్రమంలో నాయకత్వం వహించి పనిచేస్తూ వచ్చాడు. దీనివలన పట్టాభికి ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్ర మంటె యెంత వాంఛవుందోచూడండి 1928 సత్సరములో ఏర్పడిన భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రవిభజనసంఘాని కధ్యక్షుడుగా వుండి మనరాష్ట్రోద్యమానికి బలం చేకూర్చుతో వచ్చాడు.

అయితేనేమి ముప్పదిసంవత్సరాలనుండి ప్రయత్నం చేస్తూన్న ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్రసమస్య చల్లబడిపోయింది. అంత ట్లోకే విజయనగరం కుమారరాజావారును ప్రస్తుతం సంయుక్త రాష్ట్రాల శాసనసభాసభ్యులును, వారణాసీసగరపరిపాలకులును ఆంధ్రాభిమానులు నైన సర్. విజయాగారు ఆంధ్రరాష్ట్ర సంఘాధ్యక్షుడై యీనాలుగేండ్లలోను ఆంధ్రదేశమంతా పర్యటనం చేసి ఆంధ్రులలో రాష్ట్రవాంఛను ఇబ్బడి చేయగలిగినారు. త్వరితకాలంలోనే ప్రత్యేకరాష్ట్రసిద్ధి కలుగబోతుందనే ఆశారేఖలు ఆమహాశయుని ప్రచారఫలితములుగా కనిపిస్తున్నాయి. ఇంతకీ ఆంధ్రుల అదృష్టం ఎలావుందో?

ఉ స స ం హా ర ము.

పట్టాభిగారివద్ద లోగడ చెప్పబడిన ప్రజ్ఞలేగాక మఱా క్కవిశేషగుణంకూడా ఆయనలో మూర్తీభవించి ఉంది. ఈ కాలంలో ఒక్క మహాలోభులకేతక్క తక్కినవా రెవ్వరూ దాన్ని చేపట్టరు. అంతమాత్రంచేత పట్టాభిగారు లోభి యని శంకించడానికూడా వీలులేదు. పట్టాభిగారి పొదుపరితనానికి లోభుల పొదుపరితనానికి హస్త మశకాంతరం తేడావుంటుంది. లోభులు వాళ్ళు తినరు. ఒకళ్ళకి పెట్టరు. తినేవాళ్ళనిచూస్తే వాళ్ళకి తల తిరుగుతుంది. ఇతరులకు పెట్టేవాళ్ళని చూస్తే ఒడలు కంపర మెత్తుతుంది. పట్టాభిపొదుపు అలాటిది గాదు. దానిలో కూడా విజ్ఞానము ప్రతిభా ఉంది. అయితే యీకాల ములో దూబరాఖర్చులు చేసేవారూ, బడ్యుకోరులూ, దివా లాపాచ్చాలూ దాన్ని విపరీతభావంతోను, యీనడింపుతోను, ఆయన్ను లోభి అనుకోవలసిందేగాని ప్రపంచజ్ఞానం సంసార లక్షణాలు కలవా డెవ్వడూ అనడు. అనలేడు. ఒకవేళ అన్నాడా వాడు శుద్ధమూర్ఖుడు.

పట్టాభి పొదుపరి అనకుండా వుండ లేము. ఆపొదుపు లోనూ గూడా యెంతచమత్కారమో, ఎంతసహనమో, ఎంత విజ్ఞాన మున్నదో యోచించండి. ఆయనకు నిష్ప్రయోజన మైనవస్తువేదీవుండదు. ఏవస్తువు నెన్నివిధాలుగా ఉపయోగించు

కోవచ్చునో అనేర్పు అతని కలవడింది. ఇతరులకది అలవడడం కష్టసాధ్యం ఆయన యేదేనా సభకు వెళ్ళి అచ్చటజరిగే వాద ప్రతివాదముల నాలకిస్తూ యందలి ముఖ్యవిషయాలను తన చేతులోవున్న వార్తాపత్రిక అంచులమీద రెండువైపుల కాళీ స్థలంలో వ్రాస్తాడు. తాను హోటలునుంచి తెప్పించుకొన్న ఇడ్లీపొట్టలానికిచుట్టిన దారమును జాగ్రత్తగావిప్పి పేని కాకి తాలు కుట్టుకోవడాని కొకచోట జాగ్రత్త పెడతాడు. పొట్లం కట్టిన కాకతాన్ని జిడ్డుచేతులు తుడుచుకునేందుకు ఒకచోట నిక్షేపం చేయిస్తాడు. పొట్లం తామరాకును దొడ్డిలో తొట్టిలో నిల్వచేయించి వాటిని, జిడ్డు తుడిచిన కాగితాలను గుర్రానికి గుగ్గిళ్ళుడకేసే పొయికింద మంటకుపయోగింప చేస్తుంటాడు. ఆయనకు వచ్చిన పోస్టుకవర్లను విడదీసి బజారుబిల్లులకుపయోగిస్తాడు.

అయితే పట్టాభి మొదటినుంచీ కష్టముల కలవాటు పడినవాడూ మితవ్యయంతో జీవయాత్రనుసాగించుటకలవాటు పడినవాడు అనడంచేత ఆఅభ్యాసమాతనికై శ్వర్యవంతుడైనా నహజస్వభావం కావడంచేత విడువలేదు. విడువ నవసరమూ లేదు. ఇదంతా యెందుకు? కోట్లాది అర్బుదాది రాబడి వచ్చే ప్రభుత్వంవారు యుద్ధపరిస్థితులవల్ల వస్తువులన్ని కరవై పోయిన తర్వాత సినీమాలద్వారా వార్తాపత్రికల్లోనూ పట్టాభిగారి మార్గాన్నే మహాకవిధంగా ప్రచారం సాగించడం లేదా?

అదినుంచి అంతంవరకు కాంగ్రెసు 'నో ఛోయి ఫార్ట్' లోనే యుంటూన్న పట్టాభిగారు పలువిధంబులైన సంస్థలలో తలదూర్చి వుండీ కూడా సమయంనచ్చినపుడు త్యాగం చూపించడం మానలేదు. వెనుక సత్యాగ్రహోద్యమం మహాత్ము డారంభింపగానే బందరు పట్టణంలో ముంపంజ పేసిన త్యాగహాసమరంలో మాకినవాడు పట్టాభి. 1942 ఆగస్టులో కాంగ్రెసు మహాసభ చేసిన తీర్మాణాన్ని అనుసరించి ప్రభుత్వం వారు గాంధీ ప్రభృతులను నిర్బంధంలో వుంచినట్లుగానే ఆంధ్రనాయక మణియైన పట్టాభిని కూడా వుంచారు. దేశస్వాతంత్ర్య సమర యోధులకు కారాగార వాసము కష్టానుభవమూ యెప్పుడూ తప్పవుగదా?

పట్టాభిగారి మేథానంపత్తి, సమయజ్ఞత, విషయవివేచనా సామర్థ్యము, రచనాకాశలము, వాక్పటిమ, విమర్శనానైపుణి అఖిలభారత మహానాయకునిగా చేసినవి అనుకోవాలి. ఆయనకున్న విజ్ఞానానికి, నైదుష్యమునకు, ఉత్సాహానికి, నిర్మోగమాటానికి, ధైర్యానికి అతడు ఇంగ్లాండు అమెరికా మొదలయిన విదేశాలకు వెళ్ళి, హిందూ దేశస్వాతంత్ర్యమును గూర్చి హిందూదేశ స్థితిగతులను గూర్చి యక్కడ ప్రచారం సాగించి యుంటే అంతర్జాతీయప్రఖ్యాత యశోవిశాలురైన మనదేశ నాయకులలో గొందరివలెనే ప్రఖ్యాతినొంది భారతదేశము యొక్క కీర్తిప్రతిష్ఠలను ఖండఖండాతరాల్లో చిరస్థాయిగా ఉండేటట్లు చేయగలిగేవాడు. ఆయన కిట్టి అభిలాష లేకపోయింది. అదిభారతీయుల దురదృష్టమే అనాలి.

ఈవిధంబుగా నమోదుమైన దేశసేవజేసి దేశసేవకాగ్ని గణ్యుడని, ఆంధ్రనాయకుడని, మహామేధావి యని పేరొందిన పట్టాభివంటి విజ్ఞానవంతునకు ఆంధ్రుడు కావడంచేత .కాబోలు దేశీయమహాసభాధ్యక్షపీఠము అలంకరించే యోగ్యత లేక పోయింది. 1939 లో అట్టి అవకాశం వచ్చినప్పుడు పట్టాభిని పెద్దలంతా నిలబడితే దేశదౌర్భాగ్యంవల్ల కాంగ్రెసులో చీలి కలువచ్చి వంగదేశీయుడైన సుబాసుబోసును ఎదురుగా నిలబెట్టి కుట్రలు పన్ని గెలిపించి గద్దెనెక్కించారు. పట్టాభి అప్పటికీ యిప్పటికీ నికార్సయిన దేశసేవకుడే ...

అఖిలవిజ్ఞానసంపన్న సమథికుండు
తెనుగువిజ్ఞానదీప్తికి దీటురాయి
తెనుగుతేజంబు నల్ దెనల్ తేజరిల్ల
దివిటివేసిన పట్టాభిదివ్యమూర్తి.

సంపూర్ణము.

శ్రీశారదాముద్రాకాలయము, భట్లవిల్లి యి. జి. 81..

పునర్ముద్రాకము, ప్రతులు: 1000.